

UNIVERZITA KARLOVA
FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD
Institut komunikačních studií a žurnalistiky
Katedra žurnalistiky

Bakalářská práce

2020

Kryštof Duda

UNIVERZITA KARLOVA
FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD
Institut komunikačních studií a žurnalistiky
Katedra žurnalistiky

Současný komentář
Bakalářská práce

Autor práce: Kryštof Duda
Studijní program: Žurnalistika
Vedoucí práce: doc. PhDr. Barbora Osvaldová
Rok obhajoby: 2020

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracoval samostatně a použil jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 24. 7. 2020

Kryštof Duda

Bibliografický záznam

Duda, Kryštof. Současný komentář. Praha, 2020. s. 67. Bakalářská práce (Bc). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra žurnalistiky. Vedoucí diplomové práce doc. PhDr. Barbora Osvaldová

Rozsah práce: 95 573 znaků

Anotace

Práce se v teoretické i praktické rovině věnuje publicistickému žánru komentáře. Teoretická část definuje komentář a zařazuje ho do kontextu publicistických žánrů. Dále se zabývá vývojem komentáře na českém území. Věnuje se počátkům českého komentáře v 19. století, dále popisuje stav tuzemské publicistiky i žánru komentáře v období mezi první a druhou světovou válkou. Rozebírá také dílo Ferdinanda Peroutky, Zdeňka Nejedlého či Václava Sinkuleho. V této části je zároveň popsána současnost komentáře a jeho role na současné mediální scéně. Zabývá se i rolí komentátorů na sociálních sítích a vztahu komentáře a audiovizuálních médií v současné době. Analyzují se v ní komentáře vybraných současných českých autorů. Konkrétně jde o Erika Taberyho, Bohumila Pečinku a Jiřího Peňáse. Praktická část práce obsahuje původní komentáře zaměřující se na domácí tematiku. V nich se věnuji současným tématům v české společnosti. Komentáře se věnují novým levicovým stranám v Česku, sporům mezi opozičními stranami, osobnosti Pavla Novotného, snižování platů ústavních činitelů, politické korektnosti a skandálu mluvčího a básníka Petra Kukala, znalostem anglického jazyka Aleny Schillerové, hnutí Trikolóra a televizní stanici CNN Prima News v konkurenčním boji s Českou televizí.

Annotation

This thesis concerns the commentary genre in both theoretical and practical sense. The theoretical part defines commentary and places it in the context of journalistic genres. It also deals with evolution of the genre in the Czech territory. It concerns the beginnings of Czech commentary in the 19th century, then the state of Czech opinion journalism and commentary between the First World War and the Second World War is described. The works of Ferdinand Peroutka, Zdeněk Nejedlý and Václav Sinkule are also analysed. In this part the current commentary and its role in contemporary media scene is described. The role of commentary authors on social networks and the relationship of commentary and current audiovisual media are also described. Contemporary Czech authors are also analysed. The analysed authors are Erik Tabery, Bohumil Pečinka and Jiří Peňás. The practical part of this thesis contains original commentaries concerning domestic themes. In these I am addressing current topics in Czech society. The commentaries are dealing with new left wing parties in Czechia, disputes between the opposition parties, the personality of Pavel Novotný, the decrease in public officials wages, political correctness and the scandal of spokesman and poet Petr Kukal, The

English language of Alena Schillerová, Trikolora movement and CNN Prima News TV station and its competition with Czech Television.

Klíčová slova

Komentář, publicistika, Ferdinand Peroutka, Erik Tabery, Bohumil Pečinka, Jiří Peňás

Keywords

Commentary, opinion journalism, Ferdinand Peroutka, Erik Tabery, Bohumil Pečinka, Jiří Peňás

Title

Contemporary commentary

Poděkování

V této části bych rád poděkoval své rodině, svým přátelům a komentátorům, kteří mi při psaní práce byli inspirací.

Obsah

Úvod.....	10
1 Teoretická část.....	12
1.1 Definice komentáře.....	12
1.2 Historie komentáře.....	15
1.2.1 Počátky českého komentáře.....	15
1.2.2 Žurnalistika a komentář mezi dvěma světovými válkami.....	15
1.2.3 Ferdinand Peroutka.....	17
1.2.4 Zdeněk Nejedlý.....	19
1.2.5 Václav Sinkule.....	19
1.2.6 Komentář během druhé světové války.....	20
1.2.7 Komentář po druhé světové válce.....	21
1.3 Současnost komentáře.....	24
1.3.1 Komentátoři v současných médiích.....	24
1.3.2 Zpravodajské servery.....	26
1.3.3 Komentáře ve světě sociálních sítí.....	27
1.3.4 Využívání listiců v komentářích.....	28
1.3.5 Komentátoři a video.....	29
1.3.6 Analýza současných komentátorů.....	29
2 Praktická část, vlastní komentáře.....	38
2.1 Budoucnost a Levice nejsou budoucností levice.....	38
2.2 Michálek byl ke Kalouskovi tvrdý, místo urážení by se ale nad sebou měla TOP 09 zamyslet.....	42
2.3 Výstřední starosta Novotný chce do Sněmovny, ODS by měla doufat, že se mu to nepovede.....	46
2.4 Snížení platů ústavních činitelů nic nevyřeší, bránit by se mu ale politici neměli.....	48
2.5 Kukul byl vyhozen správně, na přílišnou korektnost je ale potřeba dávat pozor.....	49
2.6 Vláda odborníků, kteří neumí anglicky.....	52
2.7 Trikolóra může uspět nebo aspoň uškodit ODS.....	53
2.8 CNN Prima News České televizi konkurovat nebude.....	55
Závěr.....	57
Seznam použitých zdrojů.....	59

Úvod

Komentář je žánr, který vidáme v našem každodenním životě pravidelně. Ve své práci jej rozebírám z teoretického hlediska i sám tvořím v praktické části.

V teoretické části jsem podle literatury zařadil komentář jako žánr a definoval jej, dále jsem popsal historii žánru na našem území a popsal jeho významné autory historie. Dále jsem se zaměřil na současný komentář a jeho pozici v dnešních médiích.

Ve své práci analyzuji texty Jiřího Peňáse, Bohumila Pečinky a Erika Taberyho. Dále se v něm podle uvedené literatury zabývám dřívějšími autory komentáře, kterými jsou například Ferdinand Peroutka či Václav Sinkule.

Teoretická část je rozdělena do 3 kapitol. První kapitola se věnuje definování a vymezení komentáře. Druhá kapitola se zabývá historií žánru na našem území a je rozdělena do šesti podkapitol, ve kterých se zabývám počátky českého komentáře, žurnalistikou a komentářem mezi dvěma světovými válkami, Ferdinandem Peroutkou, Zdeňkem Nejedlým, Václavem Sinkulem, komentářem během druhé světové války a komentářem po ní.

Třetí kapitola je rozdělena do osmi podkapitol. Zabývám se v nich komentátory v současných médiích, zpravodajskými servery, komentáři ve světě sociálních sítí, využíváním listiců v komentáři, komentátory a videem, Erikem Taberym, Bohumilem Pečinkou a Jiřím Peňásem.

Praktickou část tvoří osm komentářů s titulky: *Budoucnost a Levice nejsou budoucností levice, Michálek byl ke Kalouskovi tvrdý, místo urážení by se ale nad sebou měla TOP 09 zamyslet, Výstřední starosta Novotný chce do Sněmovny, ODS by měla doufat, že se mu to nepovede, Snížení platů ústavních činitelů nic nevyřeší, bránit by se mu ale politici neměli, Kukul byl vyhozen správně, na přílišnou korektnost je ale potřeba dávat pozor, Vláda odborníků, kteří neumí anglicky, Trikolóra může uspět nebo aspoň uškodit ODS, CNN Prima News České televizi konkurovat nebude.*

Tyto komentáře byly napsány pro účel bakalářské práce, zároveň ale s cílem být využitelné v časopisecké tvorbě, například v jednom z českých politických týdeníků.

1 Teoretická část

1.1 Definice komentáře

Komentář je publicistický žánr, definovaný v Praktické encyklopedii žurnalistiky a marketingové komunikace jako „*druh článku, jenž vznikl z komentované zprávy a poznámky k událostem a vychází ze známých faktů a jevů, které dává do souvislostí, odhaluje pozadí, příčiny i důsledky, připojuje subjektivní pohled,*“¹

Ve srovnání s dalším publicistickým žánrem se v Praktické encyklopedii žurnalistiky a marketingové komunikace píše: „*Stejně jako článek může užívat statistických údajů, jeho specifikum je však v nápadu, zpracování, použití neotřelých jazykových prostředků a možném pointování*“²

Zároveň se dá podle Evy Minářové definovat jako „*žánr objevující se v publicistice psané i mluvené, který má v některých novinových titulech na stránkách ustálené místo. Může v něm jít jak o názory autora, tak o stanovisko redakce, popřípadě se autor odvolává na oficiální názory jiných. Některé komentáře nesou výrazné rysy individuálního stylu autora,*“³

Společně s úvodníkem, glosou, novinářskou recenzí a kritikou, novinářským posudkem a několika dalšími žánry se řadí k útvarům publicistickým analytickým. Komentář se velmi blíží úvodníku, který podle Minářové: „*obvykle v tisku prezentoval rozhodující stanovisko redakce nebo orgánu, jemuž tisk patřil.*“⁴ Redakce se v něm kriticky vyjadřovala ke společensky nebo politicky nejdůležitější události, kterou i hodnotila. Obdobně jako komentář přináší další fakta o události, která už v předchozích dnech nebo týdnech proběhla, nebo se týká nejaktuálnější události doby, o které už se obecně ví.⁵ Úvodník, který míval čelní místo na první stránce novin je v současném tisku na ústupu. „*Oba žánry se vyznačují výrazným ovlivňováním, persvazí. Persvazivní působení*

1 OSVALDOVÁ, Barbora a Jan HALADA. Praktická encyklopedie žurnalistiky a marketingové komunikace. Strana 103. 3. vydání. Praha: Libri, 2007. ISBN 978-80-7277-266-7.

2 tamtéž

3 MINÁŘOVÁ, Eva. Stylistika pro žurnalisty. Strana 248 Praha: Grada Publishing, 2011. ISBN 978-80-247-2979-4.

4 tamtéž

5 tamtéž

spočívá nejen v argumentaci a závěrech, ale i v užití působivých výrazových prostředků,“ píše v knize Stylistika pro žurnalisty Eva Minářová.⁶

Z žánrů je mu podobná i glosa, která má povahu stručné a dodatečné zprávy nebo stručného komentáře. Jde o komentující poznámku k události, o níž již byl adresát informován. Bývá často kritická se sklonem k ironii, jindy argumentuje s humorem nebo se přibližuje beletristickému podání skutečnosti.⁷

Přestože je komentář žánr, do kterého se zapojuje autorův subjektivní názor, neměl by být pouhým zachycováním dojmů autora. „(...) *Právě tzv. Zdrojování (uvádění přesných zdrojů k faktům) je poznávacím znamením správného komentáře, aby nebyl jen exhibicí pisatele. Výsledný text by měl odhalovat souvislosti, příčiny a východiska, předznamenat možný vývoj. Nejde o emoce, ale o racio,*“ píše v úvodu titulu O komentáři, o komentátorech (kolektivní monografie k žánru) editorka knihy Barbora Osvaldová.⁸

Komentář se podle slovenského jazykovědce Jozefa Mistríka se zprávou shoduje v tom, že se drží faktů, jsou pro něj ale pouhým východiskem interpretací. „*Nestaví na novosti faktů, dokonce ani většinou nové údaje nepřináší, ale získává přitažlivost tím, že jeho interpretace jsou schopny vyvolávat napětí mezi čtenářem a autorem i mezi prvoplánovým porozuměním faktům a jejich hodnocením.*“ Definiuje Mistríkovo pojetí Jiří Kraus⁹

Podle Jiřího Krause se v tomto žánru kombinují dva odlišné slohové postupy. Jednak je to stylový postup věcný (informační) a dále postupy výkladový (argumentativní) a úvahový (reflexivní). Věcný postup dává důraz na fakta. Postupy výkladový a úvahový se soustřeďují na logické uspořádání jednotlivých tvrzení a na jejich významovou strukturu. „*Součástí argumentace jsou hodnotící výrazy, předkládání alternativ, sugestivních (řečnických) otázek, přípustkových spojení, citací obecně známých výroků apod.*“ popisuje Kraus.¹⁰

6 tamtéž

7 MINÁŘOVÁ, Eva. Stylistika pro žurnalisty. Strana 249 Praha: Grada Publishing, 2011. ISBN 978-80-247-2979-4

8 OSVALDOVÁ, Barbora, ed. O komentáři, o komentátorech (kolektivní monografie k žánru). Strana 10 Praha: Univerzita Karlova, 2013. ISBN 978-80-246-2237-8.

9 OSVALDOVÁ, Barbora, ed. O komentáři, o komentátorech (kolektivní monografie k žánru). Strana 17 Praha: Univerzita Karlova, 2013. ISBN 978-80-246-2237-8.

10 tamtéž

„Zpravodajská položka, obvykle umístěná v úvodu textu a založená na předpokládané shodě mezi vědomostním zázemím autora a čtenáře, slouží převážně k připomenutí a rekapitulaci známých faktů, složka výkladová představuje jádro komentáře a vyjádření autorova individualizovaného, překvapivého, často polemického postoje,“ pokračuje v kapitole Komentář: Stylistický komentář k vymezení vlastností jednoho publicistického žánru knihy O komentáři, o komentátorech.¹¹ „Zpravodajský úvod“ ale podle něj další směr komentátorovy argumentace nejen předjímá, ale zároveň od počátku vyjadřuje jeho postoj a zaujetí.¹²

11 OSVALDOVÁ, Barbora, ed. O komentáři, o komentátorech (kolektivní monografie k žánru). Strana 19 Praha: Univerzita Karlova, 2013. ISBN 978-80-246-2237-8.

12 tamtéž

1.2 Historie komentáře

1.2.1 Počátky českého komentáře

Na českém území se komentář začal objevovat v polovině devatenáctého století. V období, kdy byly české země součástí Rakouska, později Rakouska-Uherska, dostal komentář polemickou a někdy až ironickou podobu, kterou si udržuje dodnes.¹³ Nejvíce se současní komentátoři vztahují ke Karlu Havlíčkovi Borovskému. Tento český básník, novinář a politik je považován za zakladatele české žurnalistiky a do Národních novin v letech 1848-1850 i do Slovanu od roku 1850 do roku 1851 psal články, ve kterých poukazoval na slabiny tehdejší vnitřní politiky. V porovnání se současnými komentátoři ale častěji čtenářům věci vysvětloval, čímž se poněkud vymyká současné definici komentáře. V devatenáctém století totiž předpokládal, že se k nim informace tak lehce nedostanou. Havlíček ve svých textech hojně využíval 1. osobu množného čísla, mnohokrát také sáhl k ich-formě, pokládal totiž za důležité objasnit, že i když se cítí spisovatelem a básníkem, v osudovou chvíli je spíše žurnalistou. Snažil se zároveň o jazykovou nápaditost.¹⁴

Před první světovou válkou se formou podobnou Havlíčkovi vyjadřovali i Emanuel Arnold v Občanských novinách (1848-1849), Josef Kajetán Tyl v Sedlských novinách (1849), Karel Sabina v Novinách Lípy slovanské (1848), Jan Neruda v Národních listech (1865-1891) a pozdější prezident Tomáš Garrigue Masaryk v Naší době a v Času.¹⁵

1.2.2 Žurnalistika a komentář mezi dvěma světovými válkami

V dobách první republiky se začal na tisku projevovat proces specializace profese novináře. *„Noviny přinášely zpravodajské a publicistické texty z oblasti vnitřní a zahraniční politiky, ekonomiky, společenské problematiky, kultury, sportu, stejně jako ze svého regionálního a lokálního zázemí. Deníkům kralovaly úvodníky a rozsáhlé komentáře, běžné byly soudničky, fejetony a*

¹³ OSVALDOVÁ, Barbora a Jan HALADA. Praktická encyklopedie žurnalistiky a marketingové komunikace. Strana 104. 3. vydání. Praha: Libri, 2007. ISBN 978-80-7277-266-7.

¹⁴ OSVALDOVÁ, Barbora a Jana ČEŇKOVÁ. Česká publicistika mezi dvěma světovými válkami. Strana 25. Praha: Academia, 2017. ISBN 978-80-200-2754-2.

¹⁵ tamtéž

glosy,¹⁶ píše se v knize Dějiny českých médií 20. století.

V Československu mezi dvěma světovými válkami byla většina médií svázána s politickými stranami. V období těchto let komentáře zastávaly mnohdy názory různých parlamentních i neparlamentních stran a různých listů. K stranickému listu patří kromě jiných národně socialistické České slovo, komunistické Rudé Právo, agrární Venkov, lidovecké Lidové listy nebo sociálnědemokratické Právo lidu.¹⁷ V těchto letech komentáře zastávaly mnohdy názory různých parlamentních i neparlamentních stran a různých listů.¹⁸

V tomto období se velmi dařilo tištěným médiím. Československá republika byla demokratickým státem a politické strany se na voliče obracely prostřednictvím tisku. Obyvatelstvo bylo v drtivé většině gramotné a na relativně solidní kulturní výši. Značná část obyvatel si zároveň díky příznivé ekonomické situaci kupovala periodika každý den.¹⁹ Vliv komentátorů se tedy v této době zvětšoval.

Nejvýznamnějším představitelem nezávislého tisku jsou nadstranické Lidové noviny, vlastněné rodinou Stránských. Ty byly okrajové svou kvantitou, významné ale byly svým mediálním a společenským vlivem. Noviny, jejichž komentáři většinou sympatizovali s politikou hradu, získaly kombinací aktuálního zpravodajství, a právě objektivních komentářů renomé seriózního deníku určeného zejména inteligenci. Z dalších podobně zaměřených periodik lze zmínit například Národní osvobození, podporované Československou obcí legionářskou.²⁰

16 KONČELÍK, Jakub, Pavel VEČEŘA a Petr ORSÁG. Dějiny českých médií 20. století. Strana 37. Praha: Portál, 2010. ISBN 978-80-7367-698-8

17 KONČELÍK, Jakub, Pavel VEČEŘA a Petr ORSÁG. Dějiny českých médií 20. století. Strany 45-50. Praha: Portál, 2010. ISBN 978-80-7367-698-8.

18 OSVALDOVÁ, Barbora, ed. O komentáři, o komentátorech (kolektivní monografie k žánru). Strana 11 Praha: Univerzita Karlova, 2013. ISBN 978-80-246-2237-8.

19 KONČELÍK, Jakub, Pavel VEČEŘA a Petr ORSÁG. Dějiny českých médií 20. století. Strana 40. Praha: Portál, 2010. ISBN 978-80-7367-698-8.

20 tamtéž

1.2.3 Ferdinand Peroutka

Za jednoho z nejvýznamnějších autorů komentářů meziválečného období je považován Ferdinand Peroutka, který psal do politického a hospodářského deníku Tribuna, který vedl, později založil revue Přítomnost, zároveň publikoval v Lidových novinách. „(...) *Své současníky rozčiloval právě tím, že na zdánlivě jednoznačných tvrzeních dokázal vidět ono okřídlené ‚Ano, ale‘.*“ definuje Barbora Osvaldová v knize Česká publicistika mezi dvěma světovými válkami přednosti autora.²¹

Jako komentátor byl Peroutka příznačný svým osobitým úhlem pohledu, studiem detailů a polemikou i s lidmi, se kterými se v pohledu na svět shodoval. Přestože Tomáš Garrigue Masaryk finančně Peroutkovi přispěl na založení Přítomnosti, Peroutka s ním ve svých komentářích polemizoval.²²

Na stránkách Přítomnosti se od něj objevovaly časté polemiky, nejen s komunistickými autory, ale i například s Národními socialisty. Když šéfredaktor Českého slova Otakar Skýpala jej i několik dalších osobností, například Karla Čapka či Viktora Dyka, obvinil ve svém článku „Slepá inteligence“ z uchvácení „katolickým mysticismem“.²³ Peroutka proti tomuto nařčení reaguje slovy: „*Je přece přirozeno, že nestrpíme, aby se po nás natahovaly kněžské prsty. Ale podle našeho názoru není mnoho nebezpečí, že by před námi mohla pojednou zase vyvstati církev bojovná.*“²⁴

Velkým důvodem pro připomínání Peroutkových komentářů je fakt, že pro českou publicistiku není analýza typická. Ostatní autoři inklinovali vždy spíše k vyjadřování dojmů, lyrizování a někdy i k proklamacím. Peroutka se jako komentátor neuchyloval k jinotajům, jeho soudy byly vždy jednoznačné.²⁵

Jako autor také používal ironie směrem k představitelům státu. Například ve svém komentáři ve

21 OSVALDOVÁ, Barbora a Jana ČEŇKOVÁ. Česká publicistika mezi dvěma světovými válkami. Strana 25. Praha: Academia, 2017. ISBN 978-80-200-2754-2.

22 tamtéž

23 PEROUTKA, Ferdinand. Na dvě fronty. *Přítomnost*. 1925, II.(14).

24 tamtéž

25 OSVALDOVÁ, Barbora a Jana ČEŇKOVÁ. Česká publicistika mezi dvěma světovými válkami. Strana 25. Praha: Academia, 2017. ISBN 978-80-200-2754-2.

druhém čísle Přítomnosti „Politická role senátu“ píše na začátku článku: „*Předpokládejme, že by někoho napadlo zeptati se pana ministerského předsedy Švehly na to, v čem vidí význam a účel senátu v našem politickém životě. Nepochybujeme, že by pan Švehla laskavě vzal zvědavce za ruku a řekl mu důvěrně: »To máte tak, v podstatě demokracie leží...« a v tom okamžiku by ho lstivě a pod nějakou záminkou opustil.*“²⁶

Kromě domácí politiky se věnoval i zahraničí. V komentářích psal i o situaci v Německu, v Sovětském svazu či ve Velké Británii.

Přítomnost, založená Peroutkou v roce 1924, se stala pod jeho vedením vzorem nezávislého časopisu. Stejně jako komentáře napsané zakladatelem revue i ostatní texty analyzovaly na vysoké teoretické úrovni podstatné otázky soudobé společnosti, politiky, ekonomiky, kultury a umění. Peroutkovi se totiž podařilo shromáždit kolem Přítomnosti přední publicisty své doby, především spjaté s Lidovými novinami. Ideově politické časopisy politických stran se snažily být protivníkem či parterem revue, jejich stranická vazba z nich však podle autorů Dějin českých médií 20. století činila především nástroje stranické propagandy nebo určité vnitrostranické platformy.²⁷

Po druhé světové válce, během které byl vězněn v koncentračních táborech, se vrátil k psaní komentářů. Po roce 1948 se stal v emigraci ředitelem československého vysílání rozhlasové stanice Svobodná Evropa, do které psal své komentáře.²⁸

26 PEROUTKA, Ferdinand. Politická role senátu. *Přítomnost*. 1924, I.(2).

27 KONČELÍK, Jakub, Pavel VEČEŘA a Petr ORSÁG. Dějiny českých médií 20. století. Strana 54. Praha: Portál, 2010. ISBN 978-80-7367-698-8.

28 OSVALDOVÁ, Barbora a Jana ČEŇKOVÁ. Česká publicistika mezi dvěma světovými válkami. Strana 25. Praha: Academia, 2017. ISBN 978-80-200-2754-2.

1.2.4 Zdeněk Nejedlý

Na opačné ideologické straně Ferdinanda Peroutky se nachází například Zdeněk Nejedlý. Komentáře pozdějšího ministra školství vycházely v rubrice Poznámky jeho časopisu Var. Na stránkách časopisu často polemizoval právě s Peroutkou. Komentář komunistického tisku vychází z Leninovy teze, že má být kolektivním organizátorem, agitátorem a propagandistou, čímž se Nejedlý řídil.²⁹

Peroutka Nejedlého kritizoval za to, že ve svých komentářích nepřiznává to, že píše vlastní názor. V komentáři „Co jest lid?“ nazývá Nejedlého Věstkou, toto odůvodňuje tím, že „Profesor Nejedlý a věstky podobají se sobě v tom, že nemluví za sebe, nýbrž za cosi nadosobního, za jakousi vyšší bytost.“. Nejedlý totiž často využíval pro své komentáře záminku lidu. „*Ať cokoliv napíše prof. Nejedlý, ukáže se, že ne Nejedlý, ale lid si přeje. Prof. Nejedlý je tak dobře vždy informován o vůli lidu, že to vypadá, jakoby mu doma v demokratické seanci duch dával najevo své zámysly,*“ kritizuje Peroutka tuto praktiku.³⁰

Přítomnost jej kritizovala i za tvrzení: „*(...) celé naše obrození, celý náš vzrůst národní, politický a sociální byl samá revoluce,*“.³¹ Problémem pro autora poznámky v Revue bylo srovnání revoluce bolševické s revolucí demokratickou.³²

1.2.5 Václav Sinkule

Leninovou tezí se řídil i Václav Sinkule, který psal pro Tvorbu, Nástup, Haló noviny a Rudé Právo. Nejdříve jako komentátor psal o nebezpečí fašismu a o jednotné lidové frontě. Později se věnoval hospodářství. Ve svých textech využíval množství citací, grafů, tabulek a statistik.³³

V publikaci Publicistické žánry Karla Štorkána z roku 1980 se o jeho stylu píše: „*Často konfrontuje dvě různá stanoviska – buržoazie a KSČ – a na základě argumentů ukazuje, které jsou správné,*“.

29 tamtéž

30 PEROUTKA, Ferdinand. Co jest lid? *Přítomnost*. 1925, II.(51).

31 Poznámky, *Přítomnost*. 1925, II.(15).

32 tamtéž

33 OSVALDOVÁ, Barbora a Jana ČEŇKOVÁ. Česká publicistika mezi dvěma světovými válkami. Strana 25. Praha: Academia, 2017. ISBN 978-80-200-2754-2.

Ve svých textech často využíval podtitulku, kterým vysvětloval tematiku komentáře.³⁴

1.2.6 Komentář během druhé světové války

V době druhé světové války se komentáře na české území dostávaly pomocí vysílání ze zahraničí, především z Velké Británie a z SSSR.

Například ve vysílání BBC se objevoval pořad Volá Londýn, ve kterém každou středu vysílal Jan Masaryk své komentáře.

V těchto komentářích popisoval situaci v anglickém exilu, komentoval události v protektorátu i na frontě. Ve svých textech často oslovoval posluchače a burcoval je, například, když ve čtyřicátých letech ubezpečoval Čechy, že Britové jsou na jejich straně nebo jim dával taktické rady („*Prosím, držte se tak jako dosud. Za žádných podmínek se nedejte Frankem vyprovokovat.*“).³⁵

V textu, který rozhlas vysílal 8. července 1942 zase zdraví Čechy jménem Američanů i prezidenta Franklina Delano Roosevelta a popisuje reakci lidí na vyhlazení Lidic.³⁶ Kromě toho, že popisoval zahraničněpolitickou situaci, vzkazoval posluchačům své názory emotivně a s mírným patosem („*Když na vás myslím, chodím po špičkách a se zatajeným dechem.*“³⁷), zároveň se snažil Čechům dodat morálku („*Válku vyhrají Spojené národy a vy doma budete dělat pořádek. Nepochybujte o tom, byla by to à la longue ztráta času.*“)³⁸

V rozhlasu působili například i Edvard Beneš nebo Pavel Tigrid. Z moskevského exilu zase vysílali Klement Gottwald či Jan Šverma. Z USA zase na Hlasu Ameriky Jiří Voskovec a Jan Werich.³⁹

34 ŠTORKÁN, Karel. Publicistické žánry. Strana 33 Praha: Novinář, 1980. Knihovnička novináře.

35 MASARYK, Jan. *Volá Londýn*. Strana 19. Praha: Panorama, 1990. ISBN 80-7038-201-5.

36 MASARYK, Jan. *Volá Londýn*. Strana 154 Praha: Panorama, 1990. ISBN 80-7038-201-5.

37 tamtéž

38 MASARYK, Jan. *Volá Londýn*. Strana 156 Praha: Panorama, 1990. ISBN 80-7038-201-5.

39 OSVALDOVÁ, Barbora, ed. O komentáři, o komentátorech (kolektivní monografie k žánru). Strana 11 Praha: Univerzita Karlova, 2013. ISBN 978-80-246-2237-8.

1.2.7 Komentář po druhé světové válce

Po roce 1945 se spousta autorů vrátila k psaní polemických komentářů, v rozhlase zase své komentáře vysílal Emil František Burian.⁴⁰ Po únoru 1948 ale spousta autorů odešla do exilu. Komentáře šlo sice poslouchat ze zahraničních rozhlasů, kvalita zvuku ale kvůli rušičkám byla špatná. V rozhlasové stanici Svobodná Evropa mohli posluchači slyšet komentáře například již dříve zmíněného Ferdinanda Peroutku.⁴¹

Komentáře v tištěných médiích stále vycházely. Byly ale silně prokomunistické a agitační.

Rudé právo mělo v padesátých letech rubriku Ohlasy dne, do které psal například Vojtěch Dolejší několik textů na pomezí poznámky a krátkého komentáře. V textech se velmi držel stranické linie, když například v Ohlasech dne v roce 1950 píše o lidech, kteří se obávají toho, že přijde měnová reforma: „*Nový rok již tady máme, kde jsou všichni ti informovaní šířitelé těchto pověstí? Ať si to s nimi vyřídí každý sám, kdo jim uvěřil a kupoval zbytečnosti z obavy, že se něco stane.*“⁴²

Po měnové reformě vychází v Rudém právo několik článků pochvalujících nové peníze, kromě básničky na titulní straně deníku, ve které se píše o kulakovi, který nyní bude muset do práce, vyšel i komentář předsedy ZO KSČ na dole Petr Cingr v Ostravě-Michálkovicích chválící zvýšení pracovního výkonu horníků a vyzývající k vysvětlování třídního smyslu reformy lidem.⁴³ Karel Šmidrkal zase ve svém komentáři „To jsou oni“ píše o „tvrdé pěsti“ kapitalistickým živlům a spekulantům.⁴⁴

40 tamtéž

41 tamtéž

42 DOLEJŠÍ, Vojtěch. Dostali za vyučenou. *Rudé právo*. 1950, 30(1.), strana 7.

43 JENDŘEJEK, J. Peněžní reforma - rozhodný útok proti zbytkům buržoazie. *Rudé právo*. 1953, 33(155), strana 1.

44 ŠMIDRKAL, K. To jsou oni. *Rudé právo*. 1953, 33(156), strana 2.

V deníku komunistické strany se nepravidelně objevovala rubrika komentujeme, kde například F. Zdobina ve článku s titulkem „Zkouška politické vyspělosti“ 3. března 1968 požaduje lepší komunikaci mezi Ústředním výborem KSČ a nižšími stranickými organizacemi.⁴⁵

Po vpádu vojsk Varšavské smlouvy vychází v Rudém právu několik vyjádření různých osobností proti okupaci, 27. srpna vyšly v rubrice komentujeme texty autora podepsaného ZŠ, který kritizuje kolaboranty, kteří vojska do Československa pozvali a dochází k závěru, že „*S kolaboranty nebudou mít národy naší republiky nejmenší slitování!*“.⁴⁶ Vůči vyjádřením tohoto stylu v deníku KSČ se později v roce 1970 strana distancovala v textu Poučení z krizového vývoje ve straně a společnosti po XIII. Sjezdu KSČ, kde se píše: „*Pravice se rovněž zmocnila ústředního tiskového orgánu, Rudého práva, jehož jednotlivá čísla, zvláště od 21. srpna až do 3. září, se celým svým provokačním nacionalistickým a protisovětským obsahem zpronevěřovala internacionalistickým tradicím Rudého práva a neměla nic společného ani se stranou, ani s marxismem-leninismem.*“⁴⁷

V roce 1977 se v Rudém právu objevovaly mnohé texty vymezující se vůči signatářům Charty 77. kromě textu „Ztroskotanci a samozvanci“, který Chartu 77 označuje za lživý pamflet⁴⁸, vycházely v Rudém právu několik dní po sobě prohlášení pracujících, které se vůči Chartě vymezovaly. Autor podepsaný (dra) zase ve své poznámce kritizuje signatáře Charty 77 Zdeňka Mlynáře.⁴⁹

I v sedmdesátých letech vychází v Rudém právu komentáře v rubrice Komentujeme, píše v nich například o nutnosti odpovědného hospodaření s elektřinou Ivan Soukup⁵⁰ či o kolektivním rozhodování Miroslav Hájek.⁵¹

V roce 1989 po událostech na Národní řídě vychází v Rudém právu 20. listopadu například komentář Ivana Hrubého, který píše negativně o „revolučních maloměštácích“, kteří kritizují vládu

45 ZDOBINA, F. Zkouška politické vyspělosti. *Rudé právo*. 1968, 48(62), strana 2.

46 Š., F. *Rudé právo*. 1968, 48(234), strana 2.

47 Poučení z krizového vývoje ve straně a společnosti po XIII. sjezdu KSČ. *Totalita.cz* [online]. 1970 [cit. 2020-07-24]. Dostupné z: http://www.totalita.cz/txt/txt_pouceni.php

48 RP. Ztroskotanci a samozvanci. *Rudé právo*. 1977, 57(9), 2. strana.

49 (dra). Volají po rucimanech. *Rudé právo*. 1977, 57(15), 2. strana.

50 SOUKUP, Ivan. Spotřeba a využití. *Rudé právo*. 1977, 57(15), 2. strana.

51 HÁJEK, Miroslav. Kolektivní rozhodování. *Rudé právo*. 1977, 57(14), 2. strana.

za nedělání reforem.⁵² O den později zase Jana Perglerová kritizuje ve své poznámce s titulkem „Není čas k rozumu?“ deníky Svobodné slovo a Mladá fronta a vyzývá ke „skutečnému dialogu“.⁵³ 22. listopadu vyzývá k dialogu ve svém komentáři „Co je a co není demokratické“ i Michal Spilka.

54

Mezi komentátory Rudého práva patřili i například Karel Vaněk a Jiří Stano a do Mladé fronty psali komentáře Jaroslav Hejkal a Jiří Cichoň.⁵⁵

Zároveň komentáře vycházely v takzvaném samizdatu. Publicistice se totiž věnoval například časopis Komentáře, do kterého psali mimo jiných Jiří Dienstbier, Luboš Dobrovský či pozdější prezident Václav Havel.⁵⁶

Po sametové revoluci se komentář opět stal důležitou částí všech periodik. Objevuje se od revoluce v denním tisku, v časopisech, v rozhlase i na webových stránkách.

52 HRUBÝ, Ivan. Revoluční maloměšťák-brzda přestavby. *Rudé právo*. 1989, 70(273), 4. strana.

53 PERGLEROVÁ, Jana. Není čas k rozumu? *Rudé právo*. 1989, 70(274), 2. strana.

54 SPILKA, Michal. Co je a co není demokratické. *Rudé právo*. 1989, 70(275), 2. strana.

55 ŠTORKÁN, Karel. Publicistické žánry. Strany 59-66 Praha: Novinář, 1980. Knihovnička novináře.

56 KONČELÍK, Jakub, Pavel VEČEŘA a Petr ORSÁG. Dějiny českých médií 20. století. Strana 224. Praha: Portál, 2010. ISBN 978-80-7367-698-8

1.3 Současnost komentáře

1.3.1 Komentátoři v současných médiích

V současné době má každé významné médium své vlastní komentátory a zveřejňuje komentáře. Zatímco komentáře v období totality byly silně prokomunistické a agitační, v dnešní žurnalistice takové převážně nejsou. Dnešní komentátoři se spíše odvolávají k analytickému stylu Ferdinanda Peroutky.⁵⁷ Opět dochází k polemikám mezi jednotlivými autory. Deníky a týdeníky ale už nejsou stranické. Diskuze tedy probíhají spíše na ideologických základech, například polemika Ivo Bystričana s komentářem Jana Paličky na serveru Info.cz o šikaně kvůli klimatickým stávkám.⁵⁸

a) Deníky

V deníku *Hospodářské noviny* se komentářům věnuje například Petr Honzejk, který se vyjadřuje k domácím tématům, většinou píše o vnitrostátní politice, Julie Hrstková, zabývající se ekonomickými tématy či Martin Ehl, který se věnuje zahraničí.⁵⁹

V *Mladé frontě DNES* se domácím komentářem zabývá Miroslav Korecký, který zároveň píše své glosy pod názvem *Malostranský zápisník* či šéfredaktor deníku Jaroslav Plesl. Zahraničnímu komentáři se věnuje Milan Vodička.⁶⁰

V *Lidových novinách* se domácím komentáři věnuje například Martin Zvěřina nebo Petr Kamberský. Zahraničím se v deníku zabývá Jan Macháček.⁶¹

Do deníku *Právo* píše mimo jiných komentáře v rubrice *Očima Saši Mitrofanova* Alexandr

57 OSVALDOVÁ, Barbora a Jana ČEŇKOVÁ. *Česká publicistika mezi dvěma světovými válkami*. Strana 25. Praha: Academia, 2017. ISBN 978-80-200-2754-2.

58 BYSTRÍČAN, Ivo. *Slouží média vlastněná fosilní lobby jejím zájmům? Kauza Info.cz a švédské školačky tomu napovídá* [online]. 2019 [cit. 2020-07-31]. Dostupné z: <https://wave.rozhlas.cz/slouzi-media-vlastnena-fosilni-lobby-jejim-zajmum-kauza-infocz-a-svedske-7956447>

59 *Názory iHned*. IHned.cz [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: https://nazory.ihned.cz/?utm_source=ihned&utm_medium=top-menu&utm_term=economia-weby

60 *Komentáře, glosy, názory*. IDnes.cz [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.idnes.cz/zpravy/domaci/komentare-glosy-nazory.K307000>

61 *Názory*. Lidovky.cz [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.lidovky.cz/nazory>

Mitrofanov, podobně jako další komentátor Jiří Pehe se na stránkách deníku zaobírá domácí politikou.⁶²

Relativně novým je na české mediální scéně Deník N. I na jeho stránkách lze najít komentáře, například Jana Moláčka, který se věnuje domácím tématům. Zahraničí má na jeho stránkách na starost Michael Romancov.⁶³

b) Týdeníky

V týdeníku Reflex píše své komentáře o domácí problematice Bohumil Pečínka, dále například Marek Stoniš nebo Karel Steigerwald.⁶⁴

V Respektu píše komentáře kromě šéfredaktora Erika Taberyho také Marek Švehla, Ondřej Kundra či Jaroslav Spurný. Zároveň časopis publikuje komentáře amerického novináře Fareeda Zakarii.⁶⁵

Do týdeníku Echo píše své komentáře o domácích politických i kulturních tématech Jiří Peňás, kromě něj do Lenka Zlámalová nebo Daniel Kaiser.⁶⁶

Zvláštním příkladem je poté týdeník týden, do kterého píše své komentáře sám majitel Jaromír Soukup.⁶⁷

c) Rozhlas a televize

Ani česká veřejnoprávní televize, ale ani televize soukromé, nezaměstnávají pro své účely vlastní komentátory. Místo toho si zvou do svých pořadů komentátory českého tisku. Určitou výjimkou je již dříve zmíněný majitel televize Barrandov, jehož výstupy v pořadu Týden podle Jaromíra Soukupa projevují znaky komentáře.⁶⁸

62 Komentáře. Novinky.cz [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.novinky.cz/komentare>

63 Komentáře. Denikn.cz [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://denikn.cz/komentare/?ref=menu>

64 Komentáře. Reflex.cz [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.reflex.cz/komentare>

65 Komentáře. Respekt.cz [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.respekt.cz/komentare>

66 Názory. Echo24.cz [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://echo24.cz/s/nazory>

67 Jaromír Soukup: Znevýhodnění sociálně slabých? Varoval jsem! Týden.cz [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: https://www.tyden.cz/rubriky/media/jaromir-soukup/jaromir-soukup-znevychodneni-socialne-slabych-varoval-jsem_543830.html

68 Týden podle Jaromíra Soukupa. Barrandov.cz [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z:

Také na televizi Seznam lze sledovat komentáře, v pořadu Šťastné pondělí totiž vystupuje jako moderátor český komentátor Jindřich Šídlo. Jeho satirický pořad se ale v mnoha případech přibližuje spíše glose.⁶⁹

V soukromých rozhlasích se komentáře neobjevují, na veřejnoprávním Českém rozhlasu Plus, který se věnuje publicistice, ale komentáře jsou. Pro tuto stanici píšou komentáře například Apolena Rychlíková, Alexandr Mitrofanov, David Klimeš, Jindřich Šídlo, Thomas Kulidakis nebo Jiří Pehe.⁷⁰ Tito autoři ale nepublikují výhradně pro Český rozhlas Plus, jedná se o zaměstnance jiných médií, které veřejnoprávní stanice pro potřeby komentářů využívá.

1.3.2 Zpravodajské servery

Většina českých zpravodajských serverů je navázaných na jeden z deníků a využívá tedy komentáře tiskovin. Jedná se tedy o Novinky.cz, které využívají komentátory deníku Právo, iHned.cz, na kterém publikují komentáře novináři Hospodářských novin, Denikn.cz publikující komentáře Deníku N, Lidovky.cz využívající komentátory Lidových novin a iDnes.cz vydávající články komentátorů Mladé fronty DNES.

Existují ale i redakce čistě internetový zpravodajských webů. Server Aktuálně třeba publikuje ve své sekci Názory komentátory Davida Klimeše, Martina Fendrycha či Daniela Anýže a jeho komentáře o americké politice.⁷¹

Na serveru Forum 24 publikuje komentátor Jan Jandourek nebo David Horák. Pro Info.cz publikují komentáře Petr Holec nebo Michal Půr.⁷²

<https://www.barrandov.tv/tyden-podle-jaromira-soukupa>

69 KOUSAL, Kryštof. Šťastné pondělí Jindřicha Šídla jako nová forma politického komentáře. Praha, 2018. xx s. Diplomová práce (Mgr.). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra mediálních studií. Vedoucí diplomové práce PhDr. Mgr. Martin Lokšík.

70 Komentáře. Plus.rozhlas.cz/ [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://plus.rozhlas.cz/komentare/archiv?page=5#b004d>

71 Názory. Aktuálně [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://nazory.aktualne.cz/>

72 Komentáře a názory. Fórum 24 [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.forum24.cz/rubrika/svobodne-forum/>

Dalším příkladem serverů jsou levicový Deník Referendum a A2larm. Komentáře v Deníku Referendum publikují krom jiných Petr Bittner a Lukáš Jelínek.⁷³ Na A2larmu Saša Uhlová, Apolena Rychlíková nebo Pavel Šplíchal.⁷⁴

Specifickým příkladem je server Seznam Zprávy. Je totiž spojen s televizí Seznam, vznikl ale dříve než ona. Pro tento web píšou komentáře třeba Jan Lipold, Miloš Čermák nebo ty na sportovní tematiku Luděk Mádl a Jaromír Bosák.⁷⁵

1.3.3 Komentáře ve světě sociálních sítí

Komentátoři v současné době využívají pro kontakt se čtenáři sociální média. K nejpoblárnějším patří Jindřich Šídlo, který má na twitteru přes 230 tisíc sledujících, na facebooku jej sleduje přes 30 tisíc uživatelů.⁷⁶ Na sociálních sítích ale nepublikuje komentáře. Na twitteru kvůli omezení znaků tento žánr není možný, sociální síť tedy používá spíše pro psaní poznámek⁷⁷, tedy krátkého, nápaditého útvaru rozšiřujícího aktuální základní zpravodajskou informaci o autorův názor.⁷⁸ Pro tyto účely a zároveň pro komunikaci se čtenáři užívají twitter i ostatní komentátoři, třeba Alexandr Mitrofanov⁷⁹ nebo David Klimeš.⁸⁰

Sociální síť ale pochopitelně nepoužívají pouze novináři. Pavel Kasík v knize *Žurnalistika v informační společnosti: digitalizace a internetizace žurnalistiky* napsal: „*Blogovací systémy odstranily bariéry bránící vstupu autora mezi internetové publicisty. Kdokoli, kdo má počítač s přístupem na internet, může vytvářet sdělení dostupné (pomineme-li jazykovou bariéru) až miliardě příjemců.*“⁸¹ Ačkoli toto napsal o blozích, platí to i o sociálních sítích. Zvláště na facebooku, který není oproti twitteru omezen počtem znaků na příspěvek, se začali objevovat autoři, kteří píšou statusy velmi podobné komentářům.

73 Názory. Deník referendum [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://denikreferendum.cz/section/4>

74 Rubrika Česko. A2larm [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://a2larm.cz/rubrika/cesko/>

75 Názory. Seznam zprávy [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.seznamzpravy.cz/sekce/nazory-komentare>

76 Twitter Jindřicha Šídla. Twitter [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://twitter.com/jindrichsidlo/followers>

77 Twitter Jindřicha Šídla. Twitter [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://twitter.com/jindrichsidlo>

78 OSVALDOVÁ, Barbora a Jan HALADA. *Praktická encyklopedie žurnalistiky a marketingové komunikace*. Strana 156. 3. vydání. Praha: Libri, 2007. ISBN 978-80-7277-266-7.

79 Twitter Alexandra Mitrofanova. Twitter [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://twitter.com/AlexandrMitrofa>

80 Twitter Davida Klimeše. Twitter [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: https://twitter.com/david_klimes

81 KASÍK, Pavel, OSVALDOVÁ, Barbora a Alice TEJKALOVÁ, ed. *Žurnalistika v informační společnosti: digitalizace a internetizace žurnalistiky*. Praha: Karolinum, 2009. ISBN 978-80-246-1684-1.

Jedná se například o českého podnikatele Jiřího Hlavenku. Jeho statusy sice většinou neobsahují titulek a neobjevují se v žádném médiu, na facebooku ale má přes devět tisíc sledujících a jeho příspěvky mají vlastnosti komentáře.⁸² Poměrně přesně se drží definice komentáře, nabízí subjektivní pohled a dává známá fakta, jevy nebo myšlenky do souvislostí. Občas se v jeho textech dokonce objevuje titulek, například ve statusu začínajícím slovy „Když republiku řídí epidemiologové“. Rozdílem je, že oproti komentářům autorů v zavedených médiích, neprochází editorem a nemusí se držet etických kodexů periodik.⁸³

Podobně funguje i Martin Jaroš, který má na své facebookové stránce přes 70 tisíc sledujících. Jeho statusy se také velmi přibližují komentáři.⁸⁴ Rozdíly s komentářem v médiích jsou u obou mužů stejné. Oba zároveň mohou k uvedení čtenáře do tématu použít odkazu k nějakému zavedenému médiu.

1.3.4 Využívání listiclů v komentářích

V době digitálních médií začala spousta novinářů využívat při psaní článků takzvaných listiclů, tedy seznamů. Tento postup se začal používat i v komentáři, kromě toho, že jej používají již zmíněné internetové osobnosti, využívají jej i zavedení autoři, třeba Petr Honzejek ve svém komentáři „Sedm důvodů, proč si Východ vede proti koronaviru lépe než Západ“⁸⁵ nebo Petr Biben v komentáři „Deset důvodů, proč neslavit Silvestra a netěšit se na příchod nového roku“.⁸⁶

82 Facebook Jiřího Hlavenky. Facebook [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/jiri.hlavenka>

83 HLAVENKA, Jiří. Když republiku řídí epidemiologové. Facebook [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/jiri.hlavenka/posts/10159902309323902>

84 JAROŠ, Martin. Restart Česka. Facebook [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/panjaros/posts/10158128147758630>

85 HONZEJK, Petr. Sedm důvodů, proč si Východ vede proti koronaviru lépe než Západ [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://archiv.ihned.cz/c1-66750480-sedm-duvodu-proc-si-vychod-vede-proti-koronaviru-lepe-nez-zapad>

86 BIBEN, Petr. Deset důvodů, proč neslavit Silvestra a netěšit se na příchod nového roku [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://nazory.ihned.cz/c1-66699100-deset-duvodu-proc-neslavit-silvestra-a-netesit-se-na-prichod-noveho-roku>

1.3.5 Komentátoři a video

V roce 2015 začal server Aktuálně publikovat pořad Komentář za minutu. V něm například David Klimeš, Petr Fischer, Julie Hrstková, Petr Honzejek, Daniel Anýž a Jindřich Šídlo komentovali v asi minutových videích aktuální témata. Komentáře za minutu se webu objevovaly až do roku 2019.⁸⁷ Od roku 2016 se na serveru Seznam zprávy začal objevovat pořad Šťastné pondělí Jindřicha Šídla. Zda jde o komentáře, nebo spíš o glosu je sporné. Ve své magisterské diplomové práci nazvané „Šťastné pondělí Jindřicha Šídla jako nová forma politického komentáře“ došel Kryštof Kousal k závěru, že se Šťastné pondělí dá označit za komentář s prvky glosy.⁸⁸

1.3.6 Analýza současných komentátorů

V následující části se budu věnovat třem významným českým komentátorům. Všichni tři tito autoři jsou na české mediální scéně velmi vidět. Je mezi nimi šéfredaktor jednoho z největších českých týdeníků Respekt a držitel několika novinářských cen Erik Tabery, komentátor píšící své komentáře do několika médií a kmenový komentátor týdeníku Reflex Bohumil Pečinka a Jiří Peňás, držitel novinářských cen a autor zabývající se jak v týdeníku Echo, tak na serveru Echo24 kulturou i domácí politikou. Komentátory jsem vybral na základě jejich významnosti a odlišnosti názorů i stylu. Analyzuji jejich texty napsané v rozmezí 1. března až 31. května 2018, období, ve kterém se skládala druhá vláda Andreje Babiše.

d) Erik Tabery

Šéfredaktor týdeníku Respekt Erik Tabery píše do tohoto časopisu kromě komentářů i editorially, což je synonymum úvodníku. Šéfredaktorem týdeníku je od roku 2009, s redakcí ale začal spolupracovat už v roce 1997. Věnuje se převážně politickým komentářům, za které obdržel v roce 2003 cenu Novinářská křepelka pro žurnalisty do 33 let. V roce 2009 získal Cenu Ferdinanda

⁸⁷ Komentář za minutu. Aktuálně [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://video.aktualne.cz/komentar-za-minutu/>

⁸⁸ KOUSAL, Kryštof. Šťastné pondělí Jindřicha Šídla jako nová forma politického komentáře. Praha, 2018. xx s. Diplomová práce (Mgr.). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra mediálních studií. Vedoucí diplomové práce PhDr. Mgr. Martin Lokšík.

Peroutky, v roce 2011 zase Novinářskou cenu. Kromě komentářů je i autorem knih *Vládeme, nerušit, Hledá se prezident a Opuštěná společnost*.⁸⁹

Jako komentátor se věnuje domácím a slovenským tématům. Ve všech svých komentářích využívá na stránkách Respektu podtitulku. V komentáři s titulkem *Ficův převrat*⁹⁰ je například podtitulek: „Slovenský premiér si zabouchl únikové dveře“. Po krátkém výstižném titulku tedy v podtitulku vysvětluje, o co v komentáři půjde.

Tabery ve „zpravodajském úvodu“ komentáře nejen rekapituluje známá fakta, obvykle v něm rovnou avizuje, jaký je jeho názor.

V článku vychází z vyjádření Roberta Fica a snaží se najít závěry jeho vyjádření a popisuje na jejich základu důvody, proč je potřeba, aby slovenská strana Směr odešla do opozice. Zdrojem je v tomto případě brífink tehdejšího slovenského premiéra.

V komentáři s titulkem *Babišovy čelisti začíná větou „Až někdo bude chtít ilustrovat českou politiku naší doby, měl by za příklad vzít minulý týden.“*⁹¹ v následujících větách rekapituluje události předchozích dnů, stále ale dává důraz na to, co se podle něj v české politice změnilo. Záležitosti poslední doby bere jako symptomy nástupu skupiny, kterou nazývá koalice „rozezlených“, politické změny dává do kontextu s nástupem premiéra Andreje Babiše. V textu využívá i expresivních slov, když poslance Zdeňka Ondráčka nazývá „mlátičkou“ a jazykový výstup Jaromíra Soukupa označuje za „žvatlání“. V textu odkazuje na TV Barrandov, která odvysílala vyjádření prezidenta Miloše Zemana o jeho nepřátelích, další zdroje v textu neuvádí, například vyjádření Václava Klause mladšího o „nedemokratické EU“ pochází z pořadu *Pro a proti Českého rozhlasu*.

Jeho komentáře mají většinou pointu, například v komentáři *Ficův převrat*, ve kterém píše o vraždě novináře Jána Kuciaka a pozici Roberta Fica, a který ukončuje větou: „*Ukazuje se, že tato strana je až příliš dlouho u moci, a aby se klientelistické vazby zpřetrhaly, bude muset zamířit do opozice.*“⁹²

89 Erik Tabery. Respekt [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.respekt.cz/autori/erik-tabery>

90 TABERY, Erik. *Ficův převrat*. Respekt [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.respekt.cz/tydenik/2018/11/ficuv-prevrat>

91 TABERY, Erik. *Babišovy čelisti*. Respekt [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.respekt.cz/tydenik/2018/10/babisovy-celisti>

92 TABERY, Erik. *Ficův převrat*. Respekt [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z:

Komentář Babišovy čelisti zase zakončuje odstavcem: „Čím déle jsme od voleb, tím slabší ona důvěra v Babiše je. Celý život byl obchodníkem orientovaným jen na vysoký osobní zisk a jeho politické angažmá se od téhle praxe neuchyluje. U něj je vše: buď já, nebo nic.“⁹³ Komentář „Vláda Miloše Zemana se blíží“, ve kterém se zabývá rostoucím vlivem prezidenta Zemana zase končí pointou: „*A s každým dalším odvolaným člověkem jeho vliv (a strach z něj) roste. Nikdo se přitom ani nepřiblížil nějakému řešení, jak tomu čelit. Z klíčové instituce státu – parlamentu – se tak vlastně stal diskusní klub.*“⁹⁴

V tomto komentáři píše o vlivu Miloše Zemana na budoucí vládu, využívá v něm metafory, když píše: „(...) naše pouto se Západem začalo oslabovat a lze se obávat, že bude korodovat i nadále.“ V textu čerpá ze rozhovoru, který poskytl Jaroslava Pokorná Jermanová Aktuálně.cz.

Ve sledovaném období požil ve dvou komentářích otevřený konec. V komentáři „ČSSD na háčku“ píše na konci o předsedovi ČSSD Janu Hamáčkovi: „Ochota spolupracovat s komunisty a trestně stíhaným premiérem nicméně ukazuje, že má práh citlivosti velmi nízký. Uvidíme. Situace je každopádně vážná a překvapení může být jedině příjemné.“⁹⁵ Také v něm používá přirovnání, kdy Hamáčka označuje za člověka, „kterého si nevšimnete, i když proti vám stojí“. A čerpá z vlastních zdrojů, když píše o tom, že někteří členové ČSSD do koalice s hnutím ANO nechtějí jít.

Komentář „A co teď“ zase končí souvětím: „Uvidíme, kam všude se budou chtít zástupci KSČM dostat, jak budou promlouvat do složení vlády a případných dalších kroků.“⁹⁶ V tomto textu se věnuje skládání druhé vlády Andreje Babiše, varuje před KSČM podporující vládu hledá případ, kdy by odpůrcům Andreje Babiše nevadila jeho vláda. Ve článku čerpá i z rozhovoru Andreje Babiše s Mladou frontou DNES, na který odkazuje.

Jako komentátor nevyužívá příliš agitačních prostředků, jeho komentáře spíše fungují jako zamyšlení nad tématem a polemika. Ve svých textech nevyužívá většinou ich-formu, výjimkou je

<https://www.respekt.cz/tydenik/2018/11/ficuv-prevrat>

93 TABERY, Erik. Ficův převrat. Respekt [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z:

<https://www.respekt.cz/tydenik/2018/11/ficuv-prevrat>

94 TABERY, Erik. Vláda Miloše zemana se blíží. Respekt [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z:

<https://www.respekt.cz/tydenik/2018/21/tabery-vlada-milose-zemana-se-blizi>

95 TABERY, Erik. ČSSD na háčku. Respekt [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z:

<https://www.respekt.cz/tydenik/2018/17/cssd-na-hacku>

96 TABERY, Erik. A co teď. Respekt [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z:

<https://www.respekt.cz/tydenik/2018/16/a-co-ted>

ve sledovaném období text s titulkem „Kuřákův bolehlav“, který je oproti jeho ostatním textům uvolněnější a používá zároveň více nadsázky.⁹⁷

Tabery ve svých textech používá převážně neutrální slovní zásoby, není autorem, který by byl známý využíváním hovorové češtiny či dialektu. V komentářích nevyužívá vulgarismy i expresivní vyjadřování je u něj ojedinělé, ačkoliv se občas objevuje (například nazývání Zdeňka Ondráčka mlátičkou). Jako zdroje používá tradiční média jako už zmíněnou Mladou frontu DNES a zavedené internetové severy jako Aktuálně.cz. V některých komentářích zdroje přímo neuvádí, většinou pokud jde o informaci, o které psalo více médií, nebo pochází od něj.

V Respektu v období, které tato bakalářská práce sleduje, vyšlo také několik jeho úvodníků a jedna glosa. Přestože úvodníky v dnešní době z médií mizí, Tabery žánr stále udržuje, ačkoli jsou jeho editoriały velmi blízko komentáři.

e) Bohumil Pečinka

Komentátor Bohumil Pečinka píše své texty kromě týdeníku Reflex, což jsou komentáře, které budu v následujících odstavcích rozebírat, také do jiných médií, například pro Český rozhlas Plus. Pečinka je stálým politickým komentátorem Reflexu od roku 1998, předtím ale tuto funkci zastával také v letech 1992-1994.⁹⁸

Ve svých komentářích se věnuje domácí politice.

Pečinkovy komentáře v Reflexu začínají pravidelně zvýrazněným textem, který působí jako perex, jedná se však o „zpravodajský úvod“ komentáře, který má čtenáře uvést do děje. Podobně jako Tabery už v úvodu ale avizuje své názory. V komentáři „Vláda? 50:50“ v úvodním odstavci píše: *„Následovat bude hlasování v sociální demokracii o přijatelnosti vlády s ANO. Výsledek je padesát na padesát, takže vlastně nemá smysl mluvit o tom, kdo vyhraje.“*⁹⁹

97 TABERY, Erik. Kuřákův bolehlav. Respekt [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.respekt.cz/tydenik/2018/17/kurakuv-bolehlav>

98 Bohumil Pečinka. Reflex [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.reflex.cz/writerprofile/43/bohumil-pecinka>

99 PEČINKA, Bohumil. Vláda 50:50. Reflex [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.reflex.cz/clanek/archiv-hlavni-clanky/87008/vlada-50-50.html>

V textech často pracuje s ironií a nadsázkou, kterou používá i v titulcích a mezititulcích. Premiéra Andreje Babiše ve svých textech například označuje za nevináře.¹⁰⁰ Využívá také historických paralel, když jeho text „Vláda bude, soudruzi“ začíná: „*Maso bude, soudruzi, říkával prezident a šéf KSČ Antonín Novotný, když si veřejnost stěžovala, že v obchodech není.*“¹⁰¹

Ve svých textech se ve sledovaném období také zabýval situací na Slovensku. V textu „Novináři se nestřílí, většinou“ ale situaci na Slovensku spíše přirovnává k českému kontextu.¹⁰² V tomto komentáři, který se ve velkém zabývá i historií organizovaného zločinu v Česku a odkazuje i na knihu Jaroslava Kmenty Boss Babiš.

V komentáři s titulkem „Proč má smysl demonstrovat“, který se věnuje důvodům, proč je důležité demonstrovat, i když proběhly svobodné volby, je jeho zdrojem a inspirací pro napsání článku facebookový status jeho nejmenované známé, se kterou oponuje. V textu zároveň pracuje s historickými zdroji, tímto způsobem argumentuje a dává věci do souvislosti poměrně často.¹⁰³

Když píše o referendu v ČSSD v komentáři „Nekonečné dilema sociální demokracie – za stranu, nebo za stát?“, opět pro svou argumentaci čerpá z historických zdrojů, čímž dává rozhodování ČSSD, zda vládnout s hnutím ANO, do kontextu.¹⁰⁴

V textu s titulkem „Drahošova kandidatura má spoustu slabin aneb Apolitičnost, nebo zbabělost?“ argumentuje, že se Jiří Drahoš před volbami do Senátu bude muset politicky vyhranit. V závěru textu využívá aktualizovaného rčení „Já nic, já senátor“.¹⁰⁵

Například v textu „Vláda od čtvrtka do čtvrtka aneb Podivná hra Andreje Babiše“, pojednávajícím

100 PEČINKA, Bohumil. Vláda dinosaurů a polosvěta. Reflex [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.reflex.cz/clanek/komentare/86372/bohumil-pecinka-vlada-dinosauru-a-polosveta.html>

101 PEČINKA, Bohumil. Vláda bude, soudruzi. Reflex [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.reflex.cz/clanek/archiv-hlavni-clanky/86668/vlada-bude-soudruzi.html>

102 PEČINKA, Bohumil. Novináři se nestřílejí, většinou. Reflex [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.reflex.cz/clanek/archiv-hlavni-clanky/85398/novinari-se-nestrileji-vetsinou.html>

103 PEČINKA, Bohumil. Proč má smysl demonstrovat. Reflex [online]. 2018 [cit. 2020-07-24]. Dostupné z: <https://www.reflex.cz/clanek/archiv-hlavni-clanky/85709/proc-ma-smysl-demonstrovat.html>

104 PEČINKA, Bohumil. Nekonečné dilema sociální demokracie - za stranu, nebo za stát? Reflex [online]. 2018 [cit. 2020-07-24]. Dostupné z: <https://www.reflex.cz/clanek/komentare/86266/bohumil-pecinka-nekonecne-dilema-socialni-demokracie-za-stranu-nebo-za-stat.html>

105 PEČINKA, Bohumil. Drahošova kandidatura má spoustu slabin aneb Apolitičnost, nebo zbabělost? Reflex [online]. 2018 [cit. 2020-07-24]. Dostupné z: https://www.reflex.cz/clanek/komentare/85951/bohumil-pecinka-drahosova-kandidatura-ma-spoustu-slabin-aneb-apoliticnost-nebo-zbabelost.html?fb_comment_id=1464441933665842_1464528323657203

o odporu vedení ANO ke vládní spolupráci s SPD a hodnotící, vítěze a poražené týdne, využívá Pečinka metafor, když píše o „galerii poražených“ či „Ring je volný“.¹⁰⁶ Například v komentáři „Válka proti korupci aneb Zákon o veřejném striptýzu“ přirovnává novelu zákona o registru smluv k striptýzu.¹⁰⁷

Komentář „Odložit, promlčet, zapomenout“ má zase hned na začátku přirovnání „*Státní zástupce Jaroslav Šaroch si začal veřejnost polehoučku naklepávat jako řízky.*“ Píše se v něm. V tomto komentáři opět vysvětluje kontext pomocí odvolání se k historické události. V textu například přirovnává Gustava Husáka v sedmdesátých letech k Andreji Babišovi v roce 2018.¹⁰⁸

Ve svých textech a jejich pointách zároveň často předpovídá budoucí stav, například v textu „Vláda dinosaurů a polosvěta“ píše: „*A co nás čeká? Česká společnost si zřejmě zažije to, co Slovensko v letech 1994–98, kdy v čele stanula podobná koalice dinosaurů a polosvěta v čele s Vladimírem Mečiarem.*“¹⁰⁹

Pečinka analyzuje a rozebírá situaci. Sám o komentáři a roli komentátora píše: „*Jaká je role komentátora? Schematicky řečeno, objasňovat, vysvětlovat, dávat běžně popisovaným dojmům nové kontexty nebo jen provokovat myšlení,*“

Podobně jako Tabery píše většinou neutrální češtinou, do které občas přidá neologismus (označování Babiše „nevinářem“), využívá metafor a přirovnání. Často argumentuje historií, tímto způsobem zasazuje aktuální situaci do kontextu.

106 PEČINKA, Bohumil. Vláda od čtvrtka do čtvrtka aneb Podivná hra Andreje Babiše. *Reflex* [online]. 2018 [cit. 2020-07-24]. Dostupné z: <https://www.reflex.cz/clanek/komentare/86463/bohumil-pecinka-vlada-od-ctvrtka-do-ctvrtka-aneb-podivna-hra-andreje-babise.html>

107 PEČINKA, Bohumil. Válka proti korupci aneb Zákon o veřejném striptýzu. *Reflex* [online]. 2018 [cit. 2020-07-24]. Dostupné z: <https://www.reflex.cz/clanek/komentare/86756/bohumil-pecinka-valka-proti-korupci-aneb-zakon-o-verejnem-striptyzu.html>

108 PEČINKA, Bohumil. Odložit, promlčet, zapomenout. *Reflex* [online]. 2018 [cit. 2020-07-24]. Dostupné z: <https://www.reflex.cz/clanek/archiv-hlavni-clanky/87192/odlozit-promlcet-zapomenout.html>

109 PEČINKA, Bohumil. Vláda dinosaurů a polosvěta. *Reflex* [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.reflex.cz/clanek/komentare/86372/bohumil-pecinka-vlada-dinosauru-a-polosveta.html>

f) Jiří Peňás

Držitel Novinářské křepelky za rok 1997 a Ceny Ferdinanda Peroutky za rok 2013¹¹⁰ publikuje své komentáře v internetovém deníku Echo24 a týdeníku Echo. Dříve působil v týdenících Respekt a Týden nebo v Lidových novinách.¹¹¹ Ve svých komentářích se věnuje domácí i zahraniční politické scéně a kultuře.

Peňás ve svých komentářích často využívá ironie, je to vidět už v titulcích, kdy má jeho komentář o Karlu Marxovi titulek: „Marx byl zkrátka borec“, samotný text začíná hned v úvodním odstavci: „*Na Karlu Marxovi, jehož dvousté výročí narození si pokrokový svět v těchto dnech (5. května) připomíná, je nejsympatičtější, jak doslova celý život prožil somrováním.*“. Hned v úvodu tedy čtenáře uvede do děje, zároveň projeví svůj názor a za pomoci ironie vysvětlí, že komentář bude k Marxovi kritický.¹¹²

V textu s titulkem „Křiklavý antidémon Ondráček“ používá jako jeden ze zdrojů facebookový status nejmenovaného člověka, kterého Peňás s nadsázkou označuje za „mluvčího nové levice, známého revolučního intelektuála a modlu mladých „klinikářů“ a následně s ním polemizuje, jelikož jde ale reakci na facebookový status a jméno jeho autora není sděleno, k další polemice nedošlo.¹¹³

V komentáři s titulkem „Za Západ není žádná náhrada“ píše o tom, že by se západ neměl vydat cestou východu a obdivuje historii západoevropských států. Většinou je komentář poskládán z jeho názorů a na žádné zdroje neodkazuje. V textu se objevují kromě obvyklé neutrální vrstvy jazyka i vrstva knižní (bázeň).¹¹⁴

110 AUST, Ondřej. Cenu Ferdinanda Peroutky dostali Ivan Klíma a Jiří Peňás. Mediář [online]. [cit. 2020-05-20].

Dostupné z: <https://www.mediar.cz/cenu-ferdinanda-peroutky-dostali-ivan-klima-a-jiri-penas/>

111 Jiří Peňás. Lidovky.cz [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.lidovky.cz/novinari/jiri-penas.N1728>

112 PEŇÁS, Jiří. Marx byl zkrátka borec. Echo [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z:

<https://echo24.cz/a/SEJEK/marx-byl-zkratkaborec>

113 PEŇÁS, Jiří. Křiklavý antidémon Ondráček. Echo [online]. 2018 [cit. 2020-07-24]. Dostupné z:

<https://echo24.cz/a/SAAMf/kriklavvy-antidemon-ondracek>

114 PEŇÁS, Jiří. Za Západ není žádná náhrada. Echo [online]. 2018 [cit. 2020-07-24]. Dostupné z:

<https://echo24.cz/a/SUPXF/za-zapad-neni-zadna-nahrada>

Ve článku „Ježíš znásilní muslimku, ale jen na divadle, takže OK“, napsaném o inscenaci Naše násilí a vaše násilí chorvatského režiséra Olivera Frliče, cituje kritičku Lidových novin a polemizuje s ní, kritičku ale nejmenuje. Jako zdroj pro psaní tohoto textu používá rozhovor, který s autorem četl a články o jeho dalších hrách, v textu sám přiznává, že hru neviděl. Ačkoli hru kritizuje, nakonec dojde k názoru, že by se hrát měla. K tomuto dojde poté, co zasadí hru do kontextu teroristického atentátu na Charlie Hebdo a obhajoby svobody slova.¹¹⁵

Své texty zakončuje pointou, která může být vtipná a ironická (v textu „Ježíš znásilní muslimku, ale jen na divadle, takže OK“ jde o závěr: „Zvědaví přitom snad v této věci můžeme být na názor profesora Tomáše Halíka. Skoro si myslíme, že by se měl k té věci vyjádřit.“)¹¹⁶ či mírně agitační jako například v komentáři „Vítejte ve fekální Praze!“ kterou ukončuje slovy: „Ale stejně, nešlo by s tím sakra něco udělat?“¹¹⁷

V komentáři „Slaví se rozpačitě. Není divu“ popisuje při výročí jejího konce historii druhé světové války. Text je spíše výkladový, než argumentační či úvahový. Využívá metafory, když osvobození českého území na konci druhé světové války označuje za „mávnutí dračím ocasem“.¹¹⁸

V textu: „Chucpe pro Karla Sýse: lekce mladým Pirátům“ píše o nominaci básníka Karla Sýse na státní vyznamenání, tento text začíná jako komentář, postupně je ale především portrétem Karla Sýse a komentovaný příběh jeho života. V komentáři se objevuje i archaismus („vlnou představu“).¹¹⁹

Když znovu píše o inscenaci Naše násilí a vaše násilí v textu s titulkem: „Sebemrškačství jako divadelní žánr a světový názor“, označuje hru za špatnou, k jejímu označení používá expresivní hovorová slova jako například „trapárna“ či „blbost“. V textu také odkazuje na filozofa Jiřího

115 PEŇÁS, Jiří. Ježíš znásilní muslimku, ale jen v divadle, takže OK. *Echo* [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://echo24.cz/a/SHf9M/jezis-znasilni-muslimku-ale-jen-na-divadle-takze-ok>

116 PEŇÁS, Jiří. Ježíš znásilní muslimku, ale jen v divadle, takže OK. *Echo* [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://echo24.cz/a/SHf9M/jezis-znasilni-muslimku-ale-jen-na-divadle-takze-ok>

117 PEŇÁS, Jiří. Vítejte ve fekální Praze. *Echo* [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://echo24.cz/a/SmN78/vitejte-ve-fekalni-praze>

118 PEŇÁS, Jiří. Slaví se rozpačitě. Není divu. *Echo* [online]. 2018 [cit. 2020-07-24]. Dostupné z: <https://echo24.cz/a/SSBgP/slavi-se-rozpacite-neni-divu>

119 PEŇÁS, Jiří. Chucpe pro Karla Sýse: lekce mladým Pirátům. *Echo* [online]. 2018 [cit. 2020-07-24]. Dostupné z: <https://echo24.cz/a/SVVJb/chucpe-pro-karla-syse-lekce-mladym-piratum>

Krupičku a cituje jej.¹²⁰

Ve svých textech zároveň občas používá ich formu, například v již zmíněném „Ježíš znásilní muslimku, ale jen na divadle, takže OK“ píše: *“Připadá mi to... blbé, prvoplánové, trapně a banálně blasfemické.”*¹²¹

V textech zároveň polemizuje s jinými autory. V textu „Když tedy bez Izraele, tak také bez Židů“ například reaguje na komentář Petra Zídka v Lidových novinách.¹²²

Peňás jako autor používá kromě neutrální vrstvy jazyka i vrstvu knižní, občas v textu aplikuje expresivní a hovorové výrazy. V textech polemizuje s ostatními autory i s lidmi ze sociálních sítí, jejichž jméno neuvádí.

120 PEŇÁS, Jiří. Sebemrskacství jako divadelní žánr a světový názor. *Echo* [online]. 2018 [cit. 2020-07-24]. Dostupné z: <https://echo24.cz/a/ScjVh/sebemrskacstvi-jako-divadelni-zanr-a-svetovy-nazor>

121 PEŇÁS, Jiří. Ježíš znásilní muslimku, ale jen v divadle, takže OK. *Echo* [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://echo24.cz/a/SF9M/jezis-znasilni-muslimku-ale-jen-na-divadle-takze-ok>

122 PEŇÁS, Jiří. Když tedy bez Izraele, tak také bez Židů. *Echo* [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://echo24.cz/a/SUzf3/kdyz-tedy-bez-izraele-tak-take-bez-zidu>

2 Praktická část, vlastní komentáře

2.1 *Budoucnost a Levice nejsou budoucností levice*

V Česku se objevily dvě nové strany, které se řadí k levicové části spektra a chtějí do naší země přinést radikálnější přístup k současnému stavu ekonomiky a společnosti. Budoucnost i Levice by mohly do české politické debaty uvést zajímavá témata a jejich řešení. Je však pravděpodobnější, že zbytečně seberou hlasy potencionálním koaličním partnerům a pro voliče ostatních stran budou příliš liberální.

Od voleb do Poslanecké sněmovny v roce 2017 se Česká strana sociálně demokratická, kdysi největší levicová strana zvyklá vyhrávat volby, zcvrkla na menšího koaličního partnera a jednu z partají zoufale snažících se přeskočit pětiprocentní klauzuli v pravidelných průzkumech. Po historické prohře měla před sebou strana několik cest, kterými se mohla vydat. Rozhodla se pro cestu konzervativnější partaje, která pomáhá Andreji Babišovi vládnout. Tím ale otevřela cestu pro liberálnější a radikálnější levicové subjekty, které se po skoro dvou letech koaliční vlády ANO a ČSSD začínají rodit. Nejvýznamnějšími z nich jsou hnutí Budoucnost, založené mimo jiné bývalým členem zelených Filipem Hausknechtem a bývalou asistentkou europoslance Jana Kellera Vendulou Couvreur a strana Levice vzniklá sloučením Strany demokratického socialismu a iniciativy Skutečná levice.

Oba subjekty přichází s radikálnějším a populističtější přístupem k politice než tradiční sociální demokraté. Budoucnost chce na příklad prosadit zrušení soukromých exekucí. O tom, že soukromí exekutoři jsou chyba hovořil i člen předsednictva Celostátního výboru Levice Lubomíra Ledla.

V exekuci jsou momentálně statisíce Čechů a ačkoli skoro každá strana ve Sněmovně navrhuje na tento problém svá řešení, kromě SPD nikdo není tak razantní. Právě strana Tomia Okamury vzala velkou část voličů ČSSD a exekuce jsou společně s migrací hlavními dvěma problémy skrze které se SPD snaží sociální demokraty alespoň rétoricky předehnat a zničit.

V tomto jde vidět největší naděje pro obě partaje. Voliči slyší na rychlá a jednoduchá řešení, a když jim je nabídne někdo nový, je dost možné, že mu uvěří, na takovém populismu zároveň není nic

špatného, jestli je toto řešení správné je spíše záležitostí ideologického souboje a diskuze o takto důležitém tématu Česko v současné době vlády hnutí, jehož názory určují spíše zájmy premiéra Babiše, potřebuje.

Další prioritu nových politických subjektů potřebuje nejen Česko, ale celý svět. Oba se totiž zavázaly k co nejrychlejší cestě k bezuhlíkovému hospodářství. V zemi, kde se každý rok už nyní řeší sucho, bude globální oteplování stále větším tématem a připraveni na to jsou zatím jenom Piráti a Zelení. Pokud by se o cestě k bezuhlíkové společnosti začalo mluvit konkrétněji než vzdálenými sliby, mohli bychom být spokojeni s tím, že se u nás bere oteplování planety vážněji.

Musí se ale ještě rozhodnout jak chtějí bezuhlíkového hospodářství dosáhnout, zda se chtějí připojit k zelenému údělu Evropské unie, nebo prosazovat nukleární energii, což by pro Česko bylo logické. Naše země je o hodně lépe připravena na větší podíl jádra, než na spoléhání se pouze na obnovitelné zdroje.

Například Budoucnost ale s jádrem příliš nesouhlasí. *„Především kvůli vysokým nákladům a skutečnosti, že postavit nový jaderný reaktor je schopno jen několik málo společností, které jsou navázané na různé mocenské struktury,“* řekl Hausknecht v rozhovoru pro server Deník Referendum. Ideologicky však jádro dle vlastních slov neodsuzuje. Pokud se ale chce co nejdříve dostat k bezuhlíkové společnosti, bude muset toto dilema vyřešit a buď začít s kompromisy, nebo začít velmi rychle do programu plánovat, jak se k ní chce v Česku jinak dostat.¹²³

Okamurovce mladí levičáci nezajímají

Česko se tedy zoufale potřebuje zaobírat tématy, která chtějí levicové subjekty přinést. To, že je potřebuje ale stále neznamená, že je voliči budou chtít. Lidé rádi volí proti svým zájmům. To už od roku 2016 ví v brexitem poznamenané Británii a dost dobře to tušíme i v Česku.

To, že mladí politici tvrdí, že chtějí pomoci chudým lidem v exekucích neznamená, že je tito lidé budou automaticky volit. Někteří určitě ano, smířit se ale politici budou muset s tím, že lidé v

¹²³GRUBER, Jan. Společným úsilím lze dosáhnout neobyčejných věcí, říkají Couvreur a Hausknecht. Deník referendum [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://denikreferendum.cz/clanek/30669-spolecnym-usilim-lze-dosahnout-neobycejnych-veci-rikaji-couvreur-a-hausknecht>

exekucích často nevolí a ti kteří ano, nejsou příliš naklonění mladým idealistickým levičákům.

V oblastech, kde je podíl exekucí nejvyšší¹²⁴ jsou velmi silní politici typu Tomia Okamury nebo prezidenta Miloše Zemana, který sice v jedné z předvolebních debat řekl, že si za exekuce dlužníci mohou sami, v postižených oblastech přesto o hodně smířlivějšího Jiřího Drahoše porazil.

Dokázal se totiž prezentovat jako ochránce národa před blížící se hordou kvótami Evropské unie poslaných mladých svalnatých ekonomických migrantů, kteří vezmou lidem práci i bezpečí. Dokázal lidi přesvědčit, že je Jiří Drahoš, který se vůči kvótám celou kampaň vymezoval, vlastní národ nenávidějící vítáč.

Migrantská krize si mezitím dala přestávku, v lidech ale pocity z kulturní války, kterou vyhráli protimigrantští politici, zůstaly. Těžko říct, jak by se bývalému členovi Zelených Hausknechtovi vysvětlovalo, že trpícím migrantům je třeba pomoci. Potencionální voliči, na které chce mířit, asi většinou nemají čas přemýšlet nad tím jaké jsou motivaci lidí utíkajících před válkou, důležité pro ně je jak přežijí do příští pravděpodobně načerno vydělané výplaty a další člověk soupeřící s nimi o pozici je pokaždé vyděsí.

Tvrdě už narazil Andrej Bóna, dříve místopředseda SDS, kterého jako dvojku na společné kandidátce do Evropského parlamentu přeskočil poslanec KSČM a dřívější příslušník SNB Zdeněk Ondráček, který se do Evropského parlamentu nedostal jen těsně.

*„KSČM třídní boj a solidaritu vyměnila za národovectví,“*¹²⁵ napsal v otevřeném dopise KSČM Petr Pávek z iniciativy Skutečná levice. Teď si možná uvědomí, že lidé po třídním boji momentálně netouží, národovectví si ale dost možná, stejně jako v případě vykroužkování Ondráčka na druhé místo, dají znovu rádi.

Nemůžou tedy mířit pouze na nespokojené voliče z míst v Česku, která byla nejvíce zasažena exekucemi.

124 Mapa exekucí. Mapaexekuci.cz [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <http://mapaexekuci.cz/index.php/mapa-2/>

125 Otevřený dopis pro KSČM [online]. [cit. 2020-05-21]. Dostupné z: <https://skutecnalevice.cz/pro-kscm/>

Zbytečně sebrané hlasy sociálním demokratům

Druhou skupinou obyvatel, na kterou by nové strany pravděpodobně rády spoléhaly jsou městští liberálové, žijící převážně v Praze a v Brně. U této skupiny potencionálních voličů je však potíží to, že už nyní volí úspěšné Piráty, od kterých zatím nemají důvod odejít. Navíc nevíme, do jaké míry se tito povětšinou mladí lidé staví k levicové politice.

Pro Levici je navíc problémem nedávná spolupráce jejích politiků s KSČM. Těžko půjde městským liberálům prodat kandidáty, kterým nevadilo spojit se se stranou, která se nikdy nedokázala dostatečně distancovat od totality minulého režimu a mezi jejíž významné představitele patří lidé jako je Zdeněk Ondráček.

Je totiž dost možné, že se jedná o povětšinu centristickou skupinu, která se momentálně spíše mezi Piráty, ČSSD a Zelenými, rozhoduje mezi TOP 09 a Zelenými. Prát se o malou skupinu mladých levicových voličů s Piráty, Zelenými a ČSSD by pro dvě nová uskupení nedávalo smysl. Situace u nás totiž není stejná jako na západě, kde populističtí levicoví politici jako jsou Jeremy Corbyn či Bernie Sanders mají obrovskou podporu mladých.

Budoucnost a Levice tedy pro českou politickou scénu pravděpodobně žádnou revoluci neznamenaají. Jsou ale velkým varováním především pro ČSSD. Strana, která by měla chtít sdružovat co nejvíce levicových politiků, musí nyní počítat s další konkurencí.

Může se tedy stát, že kvůli vzniku dvou v mnohém podobných stran, nebude v příští Poslanecké sněmovně ani jeden zástupce demokratické levice.

ČSSD se už nyní pohybuje na hranici pěti procent a každý další ztracený hlas může stranu zničit. Sociální demokraté si za to můžou samozřejmě sami a to, že nedokázali nalákat do svých řad mladé idealisty, může pro stranu se starším voličstvem být do budoucna velký problém.

Zamyslet by se ale měli i zakladatelé dvou nových uskupení. Už to, že jsou dvě znamená, že se nyní budou muset nějak spojit v jednu, nebo zbytečně soupeřit ve volbách s v zásadě stejnou stranou, což

už si zkusily středopravé strany a zjistily, že to takto nefunguje.

Vládní ČSSD pro ně sice není v tuto chvíli lákavá, pokud ale chtějí něco prosadit, budou muset doufat, že bude ve volbách do Poslanecké sněmovny úspěšná, aby měli s kým spolupracovat.

Nedává tedy příliš smysl, že do ČSSD nevstoupí a nesnaží se transformovat velkou stranu k obrazu svému. Jako malé levicové uskupení totiž mají menší šanci na úspěch a levici v Česku spíše uškodí. Důvod, proč jdou touto cestou, znají pouze zakladatelé těchto nováčků na politickém hřišti. Je možné, že v budoucnu jako zástupci populistické levice nahradí v Česku sociální demokraty, pravděpodobnější ale je, že je jen dostanou pod pět procent a připraví tak Poslaneckou sněmovnu na minimálně čtyři roky o demokratické poslance s levicovým myšlením.

2.2 Michálek byl ke Kalouskovi tvrdý, místo urážení by se ale nad sebou měla TOP 09 zamyslet

Slova o zániku TOP 09 z úst Jakuba Michálka se členům strany určitě těžko poslouchají. Na budoucnost opozičních partají ale velký vliv mít nebudou. Straníci by se spíše měli zamyslet nad tím, jak se příště dostat do Sněmovny.

„Myslím si, že TOP 09 by měla zaniknout a uvolnit potenciál pro další subjekty.“ řekl v rozhovoru pro Aktuálně.cz předseda poslaneckého klubu Pirátů Jakub Michálek. Jeho protějšek z TOP 09 Miroslav Kalousek podle něj totiž svou pověstí blokuje možnost opozice postupovat proti vládnímu hnutí ANO.¹²⁶

„Omlouvám se Pirátské straně, že se nám nechce zaniknout. Vážně to nemáme v úmyslu. Pokud ten váš šašek Jakub Michálek na tom trvá, tak má prostě smůlu. Stejnou jako desítky jemu podobných tupců,“ zareagoval na tato slova bývalý ministr financí.¹²⁷ Tento spor oživil problémy dvou politických stran, které pro sebe mají nepříjemná slova už od roku 2010, kdy na slavném videu o pirátech prohlásil: *„Vy jste sice pěkní ko**ti, ale furt jste sympatičtější než Jirka Paroubek,“*.

¹²⁶BARTONÍČEK, Radek a Helena HAVRÁNKOVÁ. V opozici je na porážení Babiše moc stran, TOP 09 by měla zaniknout, míní Michálek. Aktuálně [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z:

<https://zpravy.aktualne.cz/domaci/rozhovor-michalek/r~90ae26ee173a11eaac760cc47ab5f122/>

¹²⁷KALOUSEK, Miroslav. Twitter Miroslava Kalouska. Twitter [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://twitter.com/kalousekm/status/1202679197250002946>

Za posledních deset let se ale mnohé změnilo. Piráti ve volbách v roce 2017 dokázali získat dvakrát více hlasů, než TOP 09 vedená Kalouskem a v Praze, kde se chtěl tehdejší předseda strany Jiří Pospíšil stát v čele koalice Spojené síly pro Prahu primátorem, skončili Piráti v komunálních volbách před Spojenými silami. Prahu od roku 2018 tedy vede Zdeněk Hřib.

Spory středolevých Pirátů a středopravicové TOP 09 ani v koalici, kterou v Praze společně s hnutím Praha Sobě vytvořili, neskončily. Společná koalice ale v hlavním městě stále drží. To je dobrá zpráva pro voliče, jejichž snem je nahrazení vlády premiéra Babiše, vládou současných opozičních stran. Přestože se obě strany navzájem „kočkují“, dokážou se, když je to potřeba, dohodnout. A dohodnout se budou muset. Demokratická opozice je v tuto chvíli roztržštěná do pěti stran, které se v případě úspěchu budou muset shodnout na spoustě věcech.

Kdo se má s kým spojit a kdo má vůbec existovat?

V Česku v tuto chvíli existují čtyři liberálně-konzervativní strany. Stalo se už evergreenem českých politických komentářů a analýz, tvrdit, že by se ODS, KDU-ČSL, TOP 09 a Starostové a nezávislí měli spojit. Je to samozřejmě pravda, je ale těžké zodpovědět, kdo se má spojit s kým, kdo se v případných koalicích stane volebním lídrem, jestli má smysl pokoušet desetiprocentní hranici pro vstup do Sněmovny a zda by se do spojování měli připojit i Piráti.

Koalice Progresivního Slovenska a strany Spolu už na Slovensku ukázala, co se může stát, když se nedostala do slovenského Parlamentu kvůli volební klauzuli sedmi procent, kterou koalice musí na Slovensku překročit.

Před volbami v roce 2017 se z naší desetiprocentní hranice vydělili už Starostové a lidovci, do voleb tedy šli samostatně a sotva přeskočili hranici pětiprocentní.

Byli by tedy nyní Starostové ochotní figurovat na kandidátce Pirátů, jak v rozhovoru pro Aktuálně navrhl Michálek? Pravděpodobně ne. Starostové, kteří se kdysi dostávali do Sněmovny na kandidátkách TOP 09 jsou od Pirátů napravo, navíc se poté, co ukázali, že se do Sněmovny dokáží dostat sami, pravděpodobně nechtějí vrátit do pozice malé strany podporující tu větší. Více by se

jim nejspíš líbilo, být jednou z rovnocenných koaličních stran. To s Piráty, kteří jsou jak výsledky ve volbách, tak preferencemi před Starosty, nemá pro STAN smysl ani zkoušet. K ostatním třem stranám Demokratického bloku mají ale Piráti ještě dál.

Kvůli ideologickým a lidským rozdílům si tedy z jakékoliv volební spolupráce pro příští volby do Poslanecké sněmovny můžeme Piráty vyškrtnout. Michálkovy uštěpačné poznámky tedy na chvíli v opozici vzbudily pozdvižení, pro jakoukoliv budoucí koalici ale neměly žádný vliv. TOP 09 s Piráty kandidovat nebude, liberální středolevá strana a konzervativní středopravicová strana se prostě nedohodnou. To, že na sebe budou útočit jim dokonce nakonec může pomoci. Voliči Pirátů nechtějí volit „zloděje“ Kalouska ani jeho stranu a voliči TOP 09 nechtějí volit „komunisty s wifi“. Pokud se ale setkají po příštích volbách zase ve Sněmovně a budou se potřebovat k vytvoření vlády, dohodnou se stejně jako se jim to povedlo v Praze.

Ostatní strany, obzvláště Starostové, KDU-ČSL a TOP 09, musí ale zjistit, jak se do dolní komory Parlamentu probojovat. Dostat se samostatně bude pro všechny tři strany složité, pokud se ale spojí do koalice, situace se pro ně nezlepší. Kvůli klauzuli, která se s počtem zúčastněných stran zvyšuje, jsou v nebezpečí toho, že zůstanou mimo Sněmovnu všechny.

Pokud nechtějí riskovat, bude se muset nejméně jedna z partají smířit s tím, že se objeví na kandidátce většího partnera, kterého bude pouze podporovat. A zde začínají slova Michálka o zaniknutí TOP 09 dávat smysl.

Přestože se obvykle označuje za tradiční stranu, je oproti ODS či KDU-ČSL na české politické scéně TOP 09 relativním nováčkem. Strana vznikla v roce 2009 jako alternativa ke kmotry prolezlé Občanské demokracii. Velký úspěch, kterého v následujících dvou volbách do Poslanecké sněmovny dosáhla, už ale nezopakuje.

Karel Schwarzenberg, který stranu k úspěchům dovedl, je již pouhým čestným předsedou a při příštích volbách už straně nepomůže. Druhý z otců zakladatelů partaje je jedním z nejméně populárních politiků v Česku a jako předseda strany dostal topku, která byla v předchozí Sněmovně nejsilnější pravicovou stranou, sotva přes pět procent. Jako předseda poslaneckého klubu ale Kalousek zůstává jedním z nejhlasitějších hlasů opozice.

To je pro partaj i celou opozici problém. Obzvláště Starostové a Piráti si zakládají na neokoukanosti tváří a řešení problémů, které se do jejich příchodu ignorovaly. TOP 09 by se s nově zvolenou předsedkyní Markétou Adamovou Pekarovou také chtěla transformovat v poněkud jinou stranu, než jakou byla pod vedením dvou stranických patriarchů. Pod jejím vedením míří partaj k liberálnějšímu pojetí politiky, čímž se rozdíl mezi ní a Starosty poněkud smažou a stanou se nadbytečnými.

Možnost zániku strany si členové samozřejmě nechtějí připustit, ale v situaci, kdy se o stejné voliče pere s nejméně čtyřmi stranami, by například sloučení s KDU-ČSL, ODS či Starosty nebylo špatným nápadem.

Stranu postavenou na osobnostech Kalouska a Schwarzenberga nic neodděluje od ostatních konzervativně-liberálních politiků obsazujících Parlament. Teď když oba museli z vedení partaje odejít, jeden kvůli věku, druhý kvůli popularitě, ztrácí TOP 09 smysl.

Nikdo je k tomu samozřejmě nemůže nutit, obzvláště ne zástupce konkurenčních Pirátů, pokud ale skutečně je jejich cílem porážení Babiše a prozápadní směřování země jak často tvrdí, měli by tuto možnost začít zvažovat.

Sloučením například se Starosty a vytvořením nové strany, která nebude nést na zádech historii Nečasovy vlády, můžou politici nalákat zpět pravicové voliče, navíc by náhle bylo pravděpodobnější, že se do Sněmovny jako jednotná strana dostanou. I Starostům by se snad líbila možnost být rovnocenným partnerem. Pokud by se navíc dohodla ODS s KDU-ČSL na volební koalici, mohlo by se v příští Sněmovně objevit mnohem víc pravicových poslanců, což je pravděpodobně cíl všech těchto politiků.

Vše ale zatím brzdí pouze osobní rozepře mezi zástupci stran a víra, že právě jejich partaj má největší potenciál oslovit voliče. Pokud ale myslí vážně svá slova na protivládních demonstracích, dohodnou se.

2.3 *Výstřední starosta Novotný chce do Sněmovny, ODS by měla doufat, že se mu to nepovede*

Kontroverzní starosta Pavel Novotný prohlásil, že se chce po příštích volbách stát poslancem. Bývalý bulvární novinář známý svým nekonvenčním vystupováním a konflikty s politiky z SPD a KSČM je ale pro současnou ODS příliš liberální a agresivní. Ve volbách by straně mohl spíše uškodit než pomoci.

Pavla Novotného donedávna znali lidé pouze díky bulvárnímu tisku. Současný starosta Řeporyjí se v něm nejen objevoval jako syn slavného baviče Petra Novotného, zároveň do něj několik let psal. Přestože se už před lety prosadil v roli bulvárního novináře, nyní zaplňuje stránky i seriózních periodik. Dlouholetý člen ODS totiž jako starosta vzbuzuje svým jednáním spoustu kontroverzí. Ať už se jedná o spor s poslancem Zdeňkem Ondráčkem či stavění památníků Ruské osvobozené armády, umí na sebe strhnout svým jednáním pozornost. Nyní se chce, po neúspěšné kandidatuře na místopředsedu Občanských demokratů, stát poslancem.

Kandidátky pro příští volby se sice ještě nezačaly stavět, je ale dost možné, že na té, kterou povede Petr Fiala Novotný bude.

Novotný je starostou, který nejedná klidně a slušně jak je u většiny politiků zvykem. Při rozhovorech vykřikuje, šišlá, používá vulgaritu a vysmívá se jakýmkoliv zásadám slušné politické debaty. V tomto velmi vyčnívá nad střídmým, suchým, mnohdy až nudným předsedou své partaje.

Dokáže ale člověk, který si za svou krátkou politickou udělal nepřátele v Rusku, KSČM i SPD, přilákat ke straně nové voliče? Spíše ne.

Novotný je dobrý v získávání pozornosti, v jeho obci jsou s ním navíc jako starostou spokojeni. ODS ale nepotřebuje pozornost. Potřebuje přesvědčit své bývalé voliče, že dokáže vést stát. Starosta Řeporyjí i celá ODS předpokládají, že Babiš získává ve volbách hlasy, proto, že na sebe strhává pozornost. Pozornost ale nestačí. Bývalí voliči, které chce strana zpátky, chtějí politiky, kterým mohou důvěřovat. Ačkoli bulvár v Česku čte spousta lidí, těžko říct, jestli budou důvěřovat bývalému bulvárnímu novináři.

Problémem je i Novotného liberálnost. Pro stranu, kterou vede konzervativní Fiala, a jejíž poslanci často obhajují maďarského premiéra Viktora Orbána, bude těžké tyto voliče přesvědčit. Riskují navíc, že ztratí voliče konzervativní. Novotný je velice provokativní osobností, která možná dokáže přilákat malou skupinu liberálů svým zesměšňováním ruského režimu, ale ještě větší skupinu lidí odrazuje.

Ruský režim je pro Česko nebezpečný a to, že jej označuje za fašistu jen protože staví pomník vlasovcům padlým při osvobození Prahy je samozřejmě absurdní. Pokud chce ale ODS být věrohodná, nemůže její momentálně nejhlásitější politik vykřikovat o kolaborantech a nazývat v pořadu Jaromíra Soukupa poslance Foldynu koštětem.

Pro ODS by samozřejmě provokativní osobnosti nebyly novinkou. Předsedou partaje byl několik let Mirek Topolánek a kdysi dokázala lákat voliče i s člověkem známým skandály typu „Kalousku jsi jednička“, ta léta jsou ale pryč, voliči mají mezi stranami o hodně větší výběr. Oproti Novotnému navíc Topolánek vypadá jako timidní milý chlapec z nedělní školy.

Skok Novotného do celostátní politiky by pro stranu, která se prezentuje jako konzervativní, nemusel dopadnout dobře. Je pro ni spíše ostudou, že v době, kdy by jako největší opoziční strana s předsedou Senátu měla diktovat kritiku vlády, způsobuje více diskuze o tom, jestli její extravagantní starosta pražské městské části nepřehání své chování. Pokud se dostane na kandidátku může strana tyto problémy očekávat dále. Místo, aby se mluvilo o jejím programu nebo o chybách vlády, bude se mluvit o tom, co hodlá provádět ve Sněmovně výstřední starosta.

2.4 Snížení platů ústavních činitelů nic nevyřeší, bránit by se mu ale politici neměli

Navázání platů ústavních činitelů na minimální mzdu nedává příliš smysl. Politici by ale v přicházející krizi solidaritu měli z čistě sobeckých důvodů projevit.

„Nejdřív by si měli snížit platy politici, ti berou miliony, z toho by se ten dluh zaplatil,“. Tuto větu či aspoň její variantu slyšel od přátel, rodiny či známých asi každý. Pravděpodobně ji slyšela i ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová. ČSSD totiž navrhne snížení platů ústavních činitelů. Platová základna by měla podle jejího návrhu dosahovat maximálně pětinasobku minimální mzdy. Informovala o tom po tiskové konferenci Maláčové ČTK.

ČSSD tím reaguje na přicházející hospodářskou krizi a podobně jako před ní SPD, Piráti či Trikolóra chce u lidí získat nějaké plusové body za to, že si nejdřív sáhne na vlastní peníze.

Není na tom nic špatného, politikům snížení platů zas tak neuškodí, s pětinasobkem minimální mzdy hlady nepojdou. Není ani nebezpečí, že by politici byli jednodušeji korumpovatelní. Pokud se necháte uplatit s platem mírně přes 70 tisíc korun, nechali byste se uplatit i s platem přesahujícím 100 tisíc, korupce je totiž spíše otázkou charakteru než potřeby peněz. Pouze 70 tisíc by navíc s navrhovaným snížením mělo pouze pár poslanců bez dalších funkcí.

Snižování platu poslanců se ale řeší pravidelně, ve skutečnosti přitom nemají v současné chvíli, kdy činí 2,5násobek průměrné nominální měsíční mzdy za předminulý kalendářní rok, na státní rozpočet vliv. I kdyby se platy snížily na minimální mzdu, státnímu rozpočtu, který nyní plánuje schodek v řádech stamiliard, by toto plivnutí v podobě ušetření pár milionů nepomohlo.

Jediný, komu by snížení platů pomohlo, by byli paradoxně politici. Image lidumilů by se totiž každému určitě líbila. Premiér Babiš si to už jako miliardář užívá a posílá svůj plat rovnou samozivitelkám, ČSSD, Trikolóra, Piráti a SPD si můžou o takové humánnosti jenom nechat zdát.

Zlepšení pověsti by se obzvláště členům Parlamentu velmi hodilo. Dolní komoře v únoru 2020

důvěřovalo pouze 37 procent respondentů v průzkumu CVVM.¹²⁸ Senátu o pouhý procentní bod více.

Navázání platů na minimální mzdu je však nesmysl. Všiml si toho i předseda KSČM Vojtěch Filip, který v rozhovoru pro CNN Prima News poznamenal, že pokud návrh projde, budou odbory vyjednávat platy politiků.

Pokud ale vymyslí jiný, chytřejší, způsob projevení solidarity, poslanci ostatních stran by se snižování platů neměli bát a s radostí by pro něj měli hlasovat. Nebo ještě líp, pokusit se návrh překonat a navrhnout třeba výprodej věcí, které mají ve Sněmovně v šuplících. Budou vypadat jako filantropové, lidé si je možná více oblíbí, na rozpočet to bude mít stejný vliv a bude to aspoň větší legrace.

2.5 Kukul byl vyhozen správně, na přílišnou korektnost je ale potřeba dávat pozor

Básník a mluvčí Petr Kukul ve svém sloupku objektivizoval ženy. V důsledku toho musel skončit v pozici mluvčího Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. Za své chování na sociálních sítích si tento osud zasloužil, dávejme si ale pozor, abychom neskončili jako Američané.

„Milé ženy a dívky v rouškách, nejste směšné, trapné ani neatraktivní. Jste i v mizerii těchto dní perskými princeznami.“ napsal ve svém sloupku pro deník Metro básník a mluvčí Petr Kukul. Na jeho text negativně zareagovalo několik lidí, část z nich studentek Kukulova zaměstnavatele, Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. Výtek bylo několik, hlavní z nich ale byla v zásadě vystižitelná slovy: „Roušku nosíme, abychom zabránily šíření koronaviru, ne abychom byly atraktivní perské princezny,“ po agresivní reakci Kukala, ve které na Facebooku jednu ze stěžujících označil za malou holčičku a vyzval ji k tomu, aby se obrátila na Akademický senát, musel básník ve své funkci mluvčího fakulty skončit.¹²⁹

128Důvěra ústavním institucím v únoru 2020. CVVM [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://cvvm.soc.cas.cz/cz/tiskove-zpravy/politicke/institute-a-politici/5155-duvera-ustavnim-institucim-v-unoru-2020>

129KNÍŽKOVÁ, Gabriela. Ženy v rouškách jako ‚perské princezny‘. Mluvčí filozofické fakulty končí kvůli příspěvkům na sítích. IRozhlas.cz [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: https://www.irozhlaz.cz/zivotni-styl/spolecnost/filozoficka-fakulta-univerzita-karlova-mluvci-petr-kukul-koronavirus-metro_2003250712_gak

„Politická korektnost, cenzura, 1984,“ začaly se okamžitě na sociálních sítích ozývat hlasy. Podle spousty lidí je konec Kukala důkazem totalitní nálady na Filozofické fakultě. Není. Kukal je mluvčí a nebyl vyhozen kvůli svému umění, skončil, protože na sociálních porušoval etický kodex pro zaměstnance.

Je pochopitelný strach lidí z cenzury, stejně tak je ale pochopitelná nespokojenost s objektivizací žen.

V české společnosti je sexismus hluboce zakořeněn. Vypovídají o tom mimo jiné reklamy, které jsou každoročně „oceňovány“ anticeňou sexistické prasátko. Na billboardech i ve spotech jsou ženy zobrazovány jako sexuální objekty, ve společnosti se šíří sexistické vtipy i prezident země během své první kampaně v roce 2013 v debatě na televizi Prima řekl: „Knížata měla právo první noci a díky tomu zdegenerovala, protože své nevolnice nemuseli znásilňovat, nemuseli tedy vydávat energii na toto znásilňování. Zatímco my zemaní jsme si svého práva, nejenom v sexuální oblasti, vždycky toto právo museli těžce vybojovat, a proto jsme nezdegenerovali,“.¹³⁰ Společnost, ve které prezident bere znásilnění jako evoluční výhodu rozhodně nemá zdravý vztah k ženám.

Podobně jako Zeman v roce 2013 se Kukal za své výroky neomluvil. Samozřejmě se nedá srovnat Zemanova glorifikace znásilnění a Kukalova mírná objektivizace žen a rozhodně nejde básník srovnávat s prezidentem, zůstává ale faktem, že ani jeden necítil potřebu svá slova nějak zkorigovat.

Pro Kukala bylo pravděpodobně pozdvižení nad jeho článkem překvapivé. Svými slovy v něm ženy neuráží, naopak. Oslavuje jejich krásu. I to ale pro mnohé značí, že v situaci koronavirové krize vidí ženy stále jenom jako ozdobu. To spouště lidem vadilo.

Pokud by ale byl Kukal ze své pozice vyhozen jen kvůli tomuto, dalo by se mluvit o cenzuře či politické korektnosti vymknuté z kloubů. Ani samotná stěžovatelka, kvůli které se Petrem Kukalem Akademický senát začal zabývat, ale nechtěla, aby fakulta s mluvčím přerušila spolupráci. Žádala pouze, aby se v podobných textech nespojoval se jménem Filozofické fakulty. Básník a mluvčí byl ale vyhozen kvůli dlouhodobějším neshodám. Jeho konec tedy není ukázkou takzvané cancel culture, tedy společenského fenoménu, kdy se lidé za své chyby „ruší“ a vyhazují z práce.

¹³⁰SOUČKOVÁ, Martina. Tři brady na billboardech a právo první noci. Připomeňte si výroky nového prezidenta [online]. [cit. 2020-05-21]. Dostupné z: <https://domaci.ihned.cz/c1-59198030-zeman-vyroky-debaty-prezident-volba>

V Česku se totiž podobný fenomén ani nezačal šířit. Měli bychom si na něj ale dát pozor. Zemí, kde se naopak šíří, jsou Spojené státy Americké. Americká společnost oproti české sice rozhodně ve vztahu k ženám není napřed, její prezident řekl za svou kariéru o ženách o hodně horší věci než náš, dostala se ale dál v cenzurování a zařazování nekorektních lidí na seznamy nežádoucích.

Kampaň Metoo, která probíhala hlavně v USA totiž necílila pouze na zločince rázu Harveyho Weinsteina a zvrhlíky typu Louise CK, problémy měli i lidé, kteří se žádného sexuálního harašení nedopustili. Například komikovi Normu MacDonaldovi hrozilo zrušení jeho pořadu na Netflixu pouze za to, že v rozhovoru prohlásil, že s Louisem CK soucítí. MacDonald se nakonec omluvil a pořad se odvysílal.

Takové štěstí už ale neměl další komik Shane Gillis. Ten se měl objevit v nové řadě populárního skečového pořadu Saturday Night Live. Poté se ale objevil záznam, na kterém mluví nekorektně o Asiitech a z pořadu byl vyhozen.

Do žádné takové situace se zatím nikdo v Česku nedostal. Naštěstí. Kukul přešel z univerzitního prostředí na pozici mluvčího Národní knihovny a živit se svou profesí může dál. Ještě na tom nejsme tak špatně jako Američané, kteří kvůli slovům ničí lidem kariéry.

Možná, že se jednou do této situace dostaneme. V té chvíli je ale dobré si pamatovat, že v okamžiku, kdy ničíme lidem kariéru, kvůli tomu co řekli, stáváme se, místo civilizované společnosti, rozzuřeným davem.

2.6 *Vláda odborníků, kteří neumí anglicky*

Neznalost angličtiny ministryně financí Aleny Schillerové se dá omluvit mnoha způsoby. Babišovi ale už nyní kazí image odborníků v čele státu.

Ve vládě plné odborníků sedí na pozici ministryně financí žena, která neumí hlavní ze světových jazyků. S tímto tvrzením přišel deník Hospodářské noviny¹³¹, později jej ověřila stanice CNN Prima News, které z rozhovoru, v němž redaktorka začala na Alenu Schillerovou mluvit anglicky, ministryně a místopředsedkyně vlády utekla.

Angličtina je jazykem, kterým se dnes domluvíte skoro všude, české děti se ji učí od školky a na jednáních Evropské unie se hlavně jí domlouvají evropští politici. Situace, kdy jenom při náznaku otázky v angličtině členka vlády, která na webu Vlada.cz¹³² tvrdí, že se domluví anglicky, německy a rusky, utíká pryč, není pro image hnutí ANO, ale i celé české politické scény, ideální.

Nejdřív je ale potřeba Schillerovou trochu obhájit.

V době, kdy chodila do školy se na školách učila především ruština, předpoklad, že bude potřebovat angličtinu nebyl, neučila se jí tedy jako dnešní děti ve školce. Zároveň ani nebyla jako šéf vlády Andrej Babiš během minulého režimu zastupovat Petrimex v zahraničí, kde by se jí mohly západní jazyky hodit.

Nikde zároveň není psáno, že ministryně financí musí ovládat světové jazyky. Kvalifikací pro ni je, že ji navrhl premiér a jmenoval prezident, mezi těmito kroky není žádný mezikrok, který by požadoval test z anglického jazyka.

Způsob, kterým její „test“ z cizího jazyka na čerstvém programu CNN Prima News proběhl, také

131HOUSKA, Ondřej. Ministři financí zemí EU rozdělují biliony bez Aleny Schillerové. Důvodem je její slabá angličtina. IRozhlas.cz [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://archiv.ihned.cz/c1-66762690-ministri-financi-zemi-eu-rozdeluji-biliony-bez-aleny-schillerove-duvodem-je-jeji-slaba-anglictina>

132Alena Schillerová. Vlada.cz [online]. [cit. 2020-05-21]. Dostupné z: <https://www.vlada.cz/cz/clenove-vlady/alena-schillerova-167019/>

nebyl zrovna nejférovější a vždy se může odvolat na to, že nebyla připravena či nedává českým médiím rozhovory v cizím jazyce.

Také není první a bohužel pravděpodobně ani poslední političkou, která má s angličtinou problémy. Stačí si vzpomenout na bývalého premiéra Bohuslava Sobotku, který se musel tento jazyk také složitě doučovat a jeho zdravotní zpráva na sjezdu Evropských socialistů se stala legendární.

V tom je ale problém. Šéf hnutí ANO, za které byla do vlády nominována, Andrej Babiš rád na Sobotkovu špatnou znalost cizích jazyků poukazuje. Před volbami sliboval hlavně vládu odborníků. Do té momentálně Schillerová příliš nepasuje. Vysvětlovat, že ministryně se snaží cizím jazykem mluvit, ale za 30 let od revoluce to ještě nezvládla, bude těžké. V Babišově kabinetu samozřejmě i nadále zůstane. Ukázala ale svou slabinu, do které nyní budou moct opoziční politici bušit.

To, že hnutí ANO právě přes tyto slabiny útočilo na tradiční strany, mu nyní paradoxně uškodí. Politici hnutí začínají totiž vypadat jako pokrytci.

Iluze „odbornosti“, na které chtěl Andrej Babiš stavět, pomalu mizí. Když se totiž spojí problémy Schillerové s tím, že na ministerstvu zdravotnictví vládne bývalý zpěvák ze Superstar, začnou voliči uvažovat, co v Babišově jazyce znamená slovo odborník.

2.7 Trikolóra může uspět nebo aspoň uškodit ODS

Trikolóra, kterou založil Václav Klaus mladší, může i v přeplněné české politické scéně uspět. Klaus je totiž talentovaný politik, který může uškodit hned několik stranám, hlavně ale své bývalé ODS

Na už tak přehlcené politické scéně se objevil nový subjekt. Z ODS odešel syn zakladatele strany Václav Klaus mladší a vydal se cestou populističtější pravice.

Zdalo by se, že když máme v Poslanecké sněmovně devět stran, místo pro další už se nenajde. Trikolóra se o to ale hodlá pokusit a ve volbách uspět.

Stěžejní tváří hnutí je Václav Klaus mladší, který si v politice za své poměrně krátké působení už vydobyl dost velké místo. Syn bývalého prezidenta bývá díky svým kontroverzním názorům v médiích dost často slyšet. Ať už jde o Evropskou unii, genderovou teorii nebo inkluzi ve školství, stal se v českém diskurzu člověkem, o kterém se diskutuje.

Když v roce 2017 ještě v barvách ODS kandidoval do Sněmovny, získal ve volbách v Praze největší počet preferenčních hlasů. Jako poslanec se objevil ve školském výboru, a dokonce i premiér Andrej Babiš o něm mluvil jako o případném ministru školství.

Po sporech s vedením strany, se kterým se v mnoha věcech rozcházel, ale z ODS odešel a rovnou nastartoval projekt, který může jeho předchozí partaji dost uškodit.

Devízou Klause i jeho nového hnutí je, že vyčnívá ze současné pravicové politické scény. Zatímco se zbytek pravice shoduje na tom, že je důležité chránit členství země v Evropské unii a odmítá jakoukoliv koalici, ve které by seděl Andrej Babiš, Klaus si na kritizování Unie zakládá a s Babišem by klidně do koalice šel. Zároveň nemá image extrémisty, kterou si vypěstoval Tomio Okamura se svým hnutím SPD.

Klaus může díky tomuto být kandidátem, který se svým hnutím přesvědčí velkou část obyvatelstva. ODS byla vždycky poněkud rozdělená mezi dva typy voličů, ty proevropské a ty euroskeptické, a právě ti euroskeptičtí by mohli z bezpečného náručí Petra Fialy utéct do rozbouřených vod nové populistické strany. Nemusí ale lákat jen voliče ODS, konkurenci znamená i pro SPD, která za své působení v Poslanecké sněmovně moc nedokázala a její voliči by se mohli chtít přesunout k novému zachránci.

Zvláště tedy pokud se pro příští volby do dolní komory Parlamentu dohodnou na spolupráci například ODS a KDU-ČSL, může Klaus posbírat nespokojené lidi, kteří s proevropskými lidovci nechtějí mít nic společného.

V klidu nemůže zůstat ani hnutí ANO. Pokud se unaví Andrej Babiš či z nějakého důvodu tato strana přestane voliče zajímat, nový subjekt s populární tváří v čele bude k dispozici.

Trikolóra tedy rozhodně není jenom malý výstřelek a mohla by strany, které v minulých volbách do Sněmovny uspěly, potrápít.

2.8 CNN Prima News České televizi konkurovat nebude

Nová stanice CNN Prima News je zatím spíše nudná a revoluci do českých médií nepřinesla. Bude muset nějak konkurovat České televizi a současným způsobem to nepůjde. Musí si najít způsob, kterým chce na českém trhu vynikát. Jednou z možností je bohužel i probouzení nacionalistických a rasistických tendencí v českém národě.

Do českých domácností přišel nový kanál. Již zavedená televize Prima získala licenci americké CNN a vysílala do světa CNN Prima News.

Stanice, která zahájila své vysílání 3. května, se pyšní novým studiem v pražských Strašnicích a několika známými tvářemi, v čele s Liborem Boučkem nebo Markétou Fialovou.

Kanál začal svými Hlavními zprávami vypadajícími spíše jako shrnutí věcí, které se v posledních dnech odehrály a nastartoval boj o diváky se svým v zásadě jediným konkurentem, ČT24.

Mnozí očekávali od nové stanice ihned zásobování vrcholovým zpravodajstvím a publicistikou, sám kanál se od začátku prezentoval jako velmi důležitá stanice, která informuje vždy první o tom nejdůležitějším. Ničeho takového se ale diváci zatím nedočkali. Není se ale čemu divit, image špičkových žurnalistů, přinášejících každý den nové, strhující, a hlavně důležité informace je spíše než odrazem pravdy, dobře prodávanou marketingovou léčkou. Nejde totiž stále přinášet nové důležité informace, zas tak mnoho se toho ve světě neděje a většinu dní se jen vyvíjí situace, která započala už dříve. V současné době jde například o koronavirus. To samozřejmě neznamená, že by zpravodajská stanice neměla o čem informovat, pokud ale chce honit sledovanost, potřebuje informace zjistitelné v jiných médiích něčím „okořenit“.

Česká CNN tedy nyní musí hledat místo na našem trhu. Jednou z možností je stát se konzervativnějším protipólem České televize. Na trhu je totiž místo, které momentálně zabírá

Jaromír Soukup, a to žurnalistika prohradní, kritická k současné České televizi a podporující rasistické a nacionalistické tendence ve státě.

To by si sice nikdo ze současného žurnalistického mainstreamu nepřál. Ani já ne. O tento druh žurnalistiky je ale mezi českým lidem zájem. Dost z nich sleduje Barrandov a pořady Jaromíra Soukupa, ačkoli se jeho moderátorské schopnosti a talent blíží nule. Česká televize se snaží být objektivní a vyvážená, lidé ale ve své televizi chtějí vidět emoce a silné názory. A to i ve zpravodajství. Soukromé médium jinak v Česku nepřežije.

Paradoxně v USA tuto pozici zabírá konkurent CNN, FOX News. To ale neznamená, že to v Česku musí být stejně. CNN je soukromé médium. Jejím hlavním cílem bude vydělávat peníze, v tom se situace neliší nikde. Liberálnější část obyvatelstva, která ve Spojených státech sleduje CNN, už u nás sleduje ČT24, konkurovat tomuto veřejnoprávnímu médiu bude pro novou stanici těžké. Nedá se tedy vyloučit, že se vydá proudem nacionalistickým. Že CNN nemusí být značka objektivity a liberálnosti se ukázalo už například v Turecku či Brazílii.

Zatím se to ale u nás příliš neděje. Česká CNN jde spíše cestou hlavního proudu a ke zprávám, které člověk může vidět i na České televizi přidává spíše bulvárnější témata a infotainment.

Vše se ale může změnit. Diváků televize je stále méně, většina mladých se už přesunula na internet a zpátky se už asi nikdy nevrátí. Pro CNN tedy nyní začíná boj. Ve chvíli, kdy je mezi zpravodajskými kanály jeden Goliáš, jej z pozice Davida musí vyzvat na souboj. Jestli to bude pomocí kvalitního zpravodajství, nebo spíše děšením diváků neznámým, se ještě bude muset rozhodnout. Zatím ale působí pouze jako jedno velké bulvární nic, zabalené ve špičkové redakci v pražských Strašnicích.

Závěr

V práci jsem si kladl za cíl vymežit komentář, popsat jeho historii na našem území, významné autory historie a popsat současnost žánru, jeho pozici v kontemporárních médiích, analyzovat české komentátory a následně vytvořit vlastní komentáře.

Komentář je žánr vycházející ze známých faktů nebo myšlenek, který odhaluje pozadí, příčiny a důsledky a připojuje subjektivní pohled.

Historie komentáře sahá u nás do 19. století a období Rakouska-Uherska. Toto období podobu komentáře výrazně ovlivňuje do dnešní doby.

Mezi nejdůležitější autory historie patří především Ferdinand Peroutka, který ve svých textech analyzoval tehdejší dění. Často polemizoval s dalšími autory například se Zdeňkem Nejedlým. Od začátku druhé světové války do roku 1989 se komentář jako žánr příliš na českém území nevyvíjel. Až po sametové revoluci přišel opět návrat komentáře do médií.

V současné době se komentář a jemu podobné žánry často přesouvá na internet, většina důležitých českých médií má ale stále své komentátory. Mezi něž patří například analyzovaní Erik Tabery, Bohumil Pečinka a Petr Peňás, kteří mají každý ke komentáři svůj osobitý přístup.

S využitím těchto poznatků jsem vypracoval osm komentářů na různá témata z domácího prostředí.

Summary

My goal in this thesis was to determine commentary and to describe its history in our territory, important authors and to describe the genres present, its position in contemporary media and to analyse czech commentary authors and then to write original commentaries.

Commentary is a genre that bases itself on known facts and thoughts and uncovers the background, causes and consequences to which subjective view of the author is added.

History of czech commentary starts in the 19th century and Austria-Hungary period. This period influences commentary to this day. One of the most important authors in our history is Ferdinand Peroutka who analysed the events of his time. He often argued with other authors, for example Zdeněk Nejedlý. From the start of the Second World War to the year 1989, commentary did not develop much in Czech Territory. After the Velvet Revolution the return of commentary came.

Currently commentary and similar genres moved to the internet. Most of the important media still has its own commentary authors. Among those are, in this thesis analysed, Erik Tabery, Bohumil Pečinka and Petr Peňás, who each have their own way of writing commentaries.

With this information I made my own 8 commentaries concerning different topics from the domestic milieu.

Seznam použitých zdrojů

Použitá literatura

- OSVALDOVÁ, Barbora a Jan HALADA. Praktická encyklopedie žurnalistiky a marketingové komunikace. 3. vydání. Praha: Libri, 2007. ISBN 978-80-7277-266-7.
- MINÁŘOVÁ, Eva. Stylistika pro žurnalisty. Praha: Grada Publishing, 2011. ISBN 978-80-247-2979-4.
- OSVALDOVÁ, Barbora, ed. O komentáři, o komentátorech (kolektivní monografie k žánru). Praha: Univerzita Karlova, 2013. ISBN 978-80-246-2237-8.
- OSVALDOVÁ, Barbora a Jana ČEŇKOVÁ. Česká publicistika mezi dvěma světovými válkami. Praha: Academia, 2017. ISBN 978-80-200-2754-2.
- KONČELÍK, Jakub, Pavel VEČEŘA a Petr ORSÁG. Dějiny českých médií 20. století. Praha: Portál, 2010. ISBN 978-80-7367-698-8.
- ŠTORKÁN, Karel. Publicistické žánry. Praha: Novinář, 1980. Knihovnička novináře.
- KASÍK, Pavel, OSVALDOVÁ, Barbora a Alice TEJKALOVÁ, ed. Žurnalistika v informační společnosti: digitalizace a internetizace žurnalistiky. Praha: Karolinum, 2009. ISBN 978-80-246-1684-1.
- PEROUTKA, Ferdinand. Na dvě fronty. *Přítomnost*. 1925, II.(14).
- PEROUTKA, Ferdinand. Politická role senátu. *Přítomnost*. 1924, I.(2).
- PEROUTKA, Ferdinand. Politická role senátu. *Přítomnost*. 1924, I.(2).
- PEROUTKA, Ferdinand. Co jest lid? *Přítomnost*. 1925, II.(51).
- Poznámky, *Přítomnost*. 1925, II.(15).
- MASARYK, Jan. *Volá Londýn*. Strana 19. Praha: Panorama, 1990. ISBN 80-7038-201-5.
- DOLEJŠÍ, Vojtěch. Dostali za vyučenou. *Rudé právo*. 1950, 30(1.), strana 7.
- JENDŘEJEK, J. Peněžní reforma - rozhodný útok proti zbytkům buržoazie. *Rudé právo*. 1953, 33(155), strana 1.
- ŠMIDRKAL, K. To jsou oni. *Rudé právo*. 1953, 33(156), strana 2.
- ZDOBINA, F. Zkouška politické vyspělosti. *Rudé právo*. 1968, 48(62), strana 2.
- Š., F. *Rudé právo*. 1968, 48(234), strana 2.
- RP. Ztroskotanci a samozvanci. *Rudé právo*. 1977, 57(9), 2. strana.
- (dra). Volají po rucimanech. *Rudé právo*. 1977, 57(15), 2. strana.
- SOUKUP, Ivan. Spotřeba a využití. *Rudé právo*. 1977, 57(15), 2. strana.

- HÁJEK, Miroslav. Kolektivní rozhodování. *Rudé právo*. 1977, 57(14), 2. strana.
- HRUBÝ, Ivan. Revoluční maloměšťák-brzda přestavby. *Rudé právo*. 1989, 70(273), 4. strana.
- PERGLEROVÁ, Jana. Není čas k rozumu? *Rudé právo*. 1989, 70(274), 2. strana.
- SPILKA, Michal. Co je a co není demokratické. *Rudé právo*. 1989, 70(275), 2. strana.

Použité kvalifikační práce

- KOUSAL, Kryštof. Šťastné pondělí Jindřicha Šídla jako nová forma politického komentáře. Praha, 2018. xx s. Diplomová práce (Mgr.). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra mediálních studií. Vedoucí diplomové práce PhDr. Mgr. Martin Lokšík.
- DOLEJŠÍ, Pavel. Charakteristika novinového komentáře v současné české publicistice. Praha, 2014. 56 s. Bakalářská práce (Bc.) Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta, Katedra českého jazyka. Vedoucí bakalářské práce: PhDr. Soňa Schneiderová, Ph.D.

Použité internetové zdroje

- Poučení z krizového vývoje ve straně a společnosti po XIII. sjezdu KSČ. *Totalita.cz* [online]. 1970 [cit. 2020-07-24]. Dostupné z: http://www.totalita.cz/txt/txt_pouceni.php
- BYSTRÍČAN, Ivo. Slouží média vlastněná fosilní lobby jejím zájmům? Kauza Info.cz a švédské školačky tomu napovídá [online]. 2019 [cit. 2020-07-31]. Dostupné z: <https://wave.rozhlas.cz/slouzi-media-vlastnena-fosilni-lobby-jejim-zajmum-kauza-infocz-a-svedske-7956447>
- Komentáře, glosy, názory. *IDnes.cz* [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.idnes.cz/zpravy/domaci/komentare-glosy-nazory.K307000>
- Názory. *Lidovky.cz* [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.lidovky.cz/nazory>
- Komentáře. *Novinky.cz* [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z:

<https://www.novinky.cz/komentare>

- Komentáře. Denikn.cz [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://denikn.cz/komentare/?ref=menu>
- Komentáře. Reflex.cz [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.reflex.cz/komentare>
- Komentáře. Respekt.cz [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.respekt.cz/komentare>
- Názory. Echo24.cz [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://echo24.cz/s/nazory>
- Jaromír Soukup: Znevýhodnění sociálně slabých? Varoval jsem! Tyden.cz [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: https://www.tyden.cz/rubriky/media/jaromir-soukup/jaromir-soukup-znevychodneni-socialne-slabych-varoval-jsem_543830.html
- Týden podle Jaromíra Soukupa. Barrandov.cz [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.barrandov.tv/tyden-podle-jaromira-soukupa>
- Komentáře. Plus.rozhlas.cz/ [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://plus.rozhlas.cz/komentare/archiv?page=5#b004d>
- Názory. Aktuálně [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://nazory.aktualne.cz/>
- Komentáře a názory. Fórum 24 [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.forum24.cz/rubrika/svobodne-forum/Názory>.
- Deník referendum [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: [https://denikreferendum.cz/section/4Rubrika Česko](https://denikreferendum.cz/section/4Rubrika%20%C4%85esko)
- A2larm [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://a2larm.cz/rubrika/cesko/Názory>.
- Seznam zprávy [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.seznamzpravy.cz/sekce/nazory-komentare>

- Twitter Jindřicha Šídla. Twitter [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://twitter.com/jindrichsidlo/followers> Twitter Jindřicha Šídla. Twitter [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://twitter.com/jindrichsidlo>
- Twitter Alexandra Mitrofanova. Twitter [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://twitter.com/AlexandrMitrofa>
- Twitter Davida Klimeše. Twitter [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: https://twitter.com/david_klimes
- Facebook Jiřího Hlavenky. Facebook [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/jiri.hlavenka>
- HLAVENKA, Jiří. Když republiku řídí epidemiologové. Facebook [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/jiri.hlavenka/posts/10159902309323902>
- JAROŠ, Martin. Restart Česka. Facebook [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/panjaros/posts/10158128147758630>
- HONZEJK, Petr. Sedm důvodů, proč si Východ vede proti koronaviru lépe než Západ [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://archiv.ihned.cz/c1-66750480-sedm-duvodu-proc-si-vychod-vede-proti-koronaviru-lepe-nez-zapad>
- BIBEN, Petr. Deset důvodů, proč neslavit Silvestra a netěšit se na příchod nového roku [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://nazory.ihned.cz/c1-66699100-deset-duvodu-proc-neslavit-silvestra-a-netesit-se-na-prichod-noveho-roku>
- Komentář za minutu. Aktuálně [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://video.aktualne.cz/komentar-za-minutu/>
- Erik Tabery. Respekt [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.respekt.cz/autori/erik-tabery>
- TABERY, Erik. Ficův převrat. Respekt [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.respekt.cz/tydenik/2018/11/ficuv-prevrat>
- TABERY, Erik. Babišovy čelisti. Respekt [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.respekt.cz/tydenik/2018/10/babisovy-celisti>
- TABERY, Erik. Babišovy čelisti. Respekt [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.respekt.cz/tydenik/2018/10/babisovy-celisti>

- TABERY, Erik. Ficův převrat. Respekt [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.respekt.cz/tydenik/2018/11/ficuv-prevrat>
- TABERY, Erik. Ficův převrat. Respekt [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.respekt.cz/tydenik/2018/11/ficuv-prevrat>
- TABERY, Erik. Vláda Miloše zemana se blíží. Respekt [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.respekt.cz/tydenik/2018/21/tabery-vlada-milose-zemana-se-blizi>
- TABERY, Erik. ČSSD na háčku. Respekt [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.respekt.cz/tydenik/2018/17/cssd-na-hacku>
- TABERY, Erik. A co teď. Respekt [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.respekt.cz/tydenik/2018/16/a-co-ted>
- TABERY, Erik. Kuřákův bolehlav. Respekt [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.respekt.cz/tydenik/2018/17/kurakuv-bolehlav>
- Bohumil Pečinka. Reflex [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.reflex.cz/writerprofile/43/bohumil-pecinka>
- PEČINKA, Bohumil. Vláda 50:50. Reflex [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.reflex.cz/clanek/archiv-hlavni-clanky/87008/vlada-50-50.html>
- PEČINKA, Bohumil. Vláda dinosaurů a polosvěta. Reflex [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.reflex.cz/clanek/komentare/86372/bohumil-pecinka-vlada-dinosauru-a-polosveta.html>
- PEČINKA, Bohumil. Vláda bude, soudruzi. Reflex [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.reflex.cz/clanek/archiv-hlavni-clanky/86668/vlada-bude-soudruzi.html>

- PEČINKA, Bohumil. Novináři se nestřílejí, většinou. Reflex [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.reflex.cz/clanek/archiv-hlavni-clanky/85398/novinari-se-nestrileji-vetsinou.html>
- PEČINKA, Bohumil. Vláda dinosaurů a polosvěta. Reflex [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.reflex.cz/clanek/komentare/86372/bohumil-pecinka-vlada-dinosauru-a-polosveta.html>
- AUST, Ondřej. Cenu Ferdinanda Peroutky dostali Ivan Klíma a Jiří Peňás. Mediář [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.mediar.cz/cenu-ferdinanda-peroutky-dostali-ivan-klima-a-jiri-penas/iří Peňás>.
- Lidovky.cz [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.lidovky.cz/novinari/jiri-penas.N1728>
- PEŇÁS, Jiří. Marx byl zkrátka borec. Echo [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://echo24.cz/a/SEJEK/marx-byl-zkratkaborec>
- PEŇÁS, Jiří. Ježíš znásilní muslimku, ale jen v divadle, takže OK. Echo [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://echo24.cz/a/SHf9M/jezis-znasilni-muslimku-ale-jen-na-divadle-takze-ok>
- PEŇÁS, Jiří. Vítejte ve fekální Praze. Echo [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://echo24.cz/a/SmN78/vitejte-ve-fekalni-praze>
- PEŇÁS, Jiří. Ježíš znásilní muslimku, ale jen v divadle, takže OK. Echo [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://echo24.cz/a/SHf9M/jezis-znasilni-muslimku-ale-jen-na-divadle-takze-ok>
- PEŇÁS, Jiří. Když tedy bez Izraele, tak také bez Židů. Echo [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://echo24.cz/a/SUzf3/kdyz-tedy-bez-izraele-tak-take-bez-zidu>

Odkazy vztahující se k tématu kolenářů:

- Mapa exekucí. Mapaexekuci.cz [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <http://mapaexekuci.cz/index.php/mapa-2/>
- Otevřený dopis pro KSČM [online]. [cit. 2020-05-21]. Dostupné z: <https://skutecnalevice.cz/pro-kscm/>
- BARTONÍČEK, Radek a Helena HAVRÁNKOVÁ. V opozici je na poražení Babiše moc stran, TOP 09 by měla zaniknout, míní Michálek. Aktuálně [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/rozhovor-michalek/r~90ae26ee173a11eac760cc47ab5f122/>
- HOUSKA, Ondřej. Ministři financí zemí EU rozdělují biliony bez Aleny Schillerové. Důvodem je její slabá angličtina. iHned.cz [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://archiv.ihned.cz/c1-66762690-ministri-financi-zemi-eu-rozdeluji-biliony-bez-aleny-schillerove-duvodem-je-jeji-slaba-anglictina>
- KNÍŽKOVÁ, Gabriela. Ženy v rouškách jako ‚perské princezny‘. Mluví filozofické fakulty končí kvůli příspěvkům na sítích. IRozhlas.cz [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: https://www.irozhlas.cz/zivotni-styl/spolecnost/filozoficka-fakulta-univerzita-karlova-mluvci-petr-kukal-koronavirus-metro_2003250712_gak
- SOUČKOVÁ, Martina. Tři brady na billboardech a právo první noci. Připomeňte si výroky nového prezidenta. *IHned* [online]. [cit. 2020-05-21]. Dostupné z: <https://domaci.ihned.cz/c1-59198030-zeman-vyroky-debaty-prezident-volba>
- Důvěra ústavním institucím v únoru 2020. CVVM [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://cvvm.soc.cas.cz/cz/tiskove-zpravy/politicke/institute-a-politici/5155-duvera-ustavnim-institucim-v-unoru-2020>
- KALOUSEK, Miroslav. Twitter Miroslava Kalouska. Twitter [online]. [cit. 2020-05-

20]. Dostupné z: <https://twitter.com/kalousekm/status/1202679197250002946>

- **GRUBER, Jan. Společným úsilím lze dosáhnout neobyčejných věcí, říkají Couvreur a Hausknecht. Deník referendum [online]. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://denikreferendum.cz/clanek/30669-spolecnym-usilim-lze-dosahnout-neobycejnych-veci-rikaji-couvreur-a-hausknecht>**

Institut komunikačních studií a žurnalistiky FSV UK
Teze BAKALÁŘSKÉ diplomové práce

TUTO ČÁST VYPLŇUJE STUDENT/KA:

Příjmení a jméno diplomantky/diplomanta:

Duda Kryštof

**Imatrikulační ročník
diplomantky/diplomanta:**

2016/2017

E-mail diplomantky/diplomanta:

krystof97@gmail.com

Studijní obor/forma studia:

Žurnalistika/prezenční

Razítko podatelny:

Předpokládaný název práce v češtině:

Současný komentář

Předpokládaný název práce v angličtině:

Contemporary commentary

Předpokládaný termín dokončení (semestr, akademický rok – vzor: *ZS 2012/2013*):

(diplomovou práci je možné odevzdat nejdříve po dvou semestrech od schválení tezí)

LS 2018/2019

Základní charakteristika tématu a předpokládaný cíl práce (max. 1000 znaků):

Práce se bude věnovat publicistickému žánru komentáře, a to jak v praktické, tak teoretické rovině. V teoretické části hodlám definovat žánr komentáře tzn. popsat jeho základní rysy, vyprávěcí a kompoziční postupy; dále popsat jeho historii a vývoj na našem území a významné autory minulosti i současnosti. Zároveň popsat změny komentáře v současném světě nových médií. V praktické části hodlám využít svých poznatků z části teoretické a na základě jich napsat vlastní komentáře.

Předpokládaná struktura práce (rozdělení do jednotlivých kapitol a podkapitol se stručnou charakteristikou jejich obsahu):

1. Teoretická část

1. definice komentáře – popis specifických znaků komentáře, popis jeho základních rysů a vyprávěcích a kompozičních postupů
2. historie komentáře – stručně popsaný vývoj žánru na našem území od meziválečného období, popsání významných autorů minulosti
3. současnost komentáře – významní čeští komentátoři (Erik Tabery, Bohumil

Pečinka, Jirí Peňás) a analýza jejich textů

2. Praktická část

1. vlastní komentáře

Vymezení zpracovávaného materiálu (např. konkrétní titul periodika a období jeho analýzy):

1. pro teoretickou část: níže vypsane knižní tituly, Reflex (1.3. 2018 – 1.5. 2018), Respekt (1.3. 2018 – 1.5. 2018), Týdeník Echo (1.3. 2018 – 1.5. 2018)
2. pro praktickou část: vlastní komentáře na základě událostí v České republice.

Postup (technika) při zpracování materiálu:

Teoretické vymezení a popis historického vývoje komentáře od meziválečného období na základě odborné literatury. Současný komentář definuji na základě čtení a analýzy současných komentátorů. Postup při vytváření praktické části bude spočívat ve zpracování vlastních originálních komentářů.

Základní literatura (nejméně 5 nejdůležitějších titulů k tématu a způsobu jeho zpracování; u všech titulů je nutné uvést stručnou anotaci na 2-5 řádků):

Osvaldová Barbora, Tejkalová Alice a kolektiv, *Žurnalistika v informační společnosti: digitalizace a internetizace žurnalistiky*, Praha, Karolinum, 2009, ISBN 978-80-246-1684-1: Kniha zpracovává proměny a perspektivy v epoše digitálních médií. Přináší jak statě teoretičtěji zaměřené, tak materiály vycházející ze zkušeností autorů působících v tzv. Nových médiích. Vznikla se snahou pomoci zájemcům se orientovat v problematice, která je nová, ale zároveň je v pohybu a neustále se mění.

Osvaldová Barbora a kolektiv, *O komentáři, o komentátorech*, Praha, Karolinum, 2013.

ISBN 978-80-246-2237-8.: Kniha mapuje českou mediální scénu. Po předmluvě a stručném obecném úvodu obsahuje příspěvky různých osobností, ať už teoretiků sdělování, nebo novinářů, kteří mají s psaním komentáře zkušenost.

Osvaldová Barbora, Čeňková Jana. *Česká publicistika mezi dvěma světovými válkami*, Praha, Nakladatelství Academia, 2017, ISBN 978-80-200-2754-2.: Kniha se zaměřuje na významné publicistické žánry tohoto období (např. komentář, úvodník, fejeton, sloupek, reportáž, recenze) a sleduje i literární časopisy té doby. Představuje celou řadu výrazných kulturních osobností (např. bratry Čapkovy, E. Basse, K. Poláčka, F. Peroutku či B. Fučíka), které formovaly kulturní a mnohdy i politické dění za první republiky.

Končelík Jakub, Večeřa Pavel, Orság Petr, *Dějiny českých médií 20. století*. Praha, Portál, 2010. ISBN 978-80-7367-698-8.: Kniha mapuje nejdůležitější oblasti oboru z hlediska dějin cenzury, legislativy, tisku, televize, rozhlasu a dalších médií. Autoři postupují chronologicky podle jednotlivých etap rozvoje jednotlivých médií, zvláště se zabývá klíčovými etapami české

historie.

Osvaldová Barbora, Halada Jan a kolektiv, *Praktická encyklopedie žurnalistiky a marketingové komunikace*, Praha, Libri, 2007, ISBN 978-80-7277-266-7.: Encyklopedii tvoří hesla z oblasti tisku, rozhlasu, televize, internetu, tak avšak nezanedbatelný podíl představují i hesla na tuto oblast navazující, tj. Agenturní zpravodajství, žurnalistická fotografie, a rovněž také volně s ní spojená, jako je například: knižní trh, polygrafická sféra i reklama

HUTCHISON, Earl R. *The art of feature writing: from newspaper features and magazine articles to commentary*. New York, Oxford University Press, 2007, ISBN 978-0-19-517938-5.:

Kniha se snaží popsat základní úkoly novináře a dávat rozumné rady pro psaní. Snaží se čtenáře naučit jak psát a čemu se vyhnout při psaní publicistických žánrů od reportáží po komentáře.

Snaží se dát čtenářům znalosti a schopnosti potřebné při psaní vlastních článků.

Diplomové práce k tématu (seznam bakalářských, magisterských a doktorských prací, které byly k tématu obhájeny na UK, případně dalších oborově blízkých fakultách či vysokých školách za posledních pět let)

KLABÍKOVÁ RÁBOVÁ, Tereza. Pragmalingvistická analýza českého a francouzského komentáře. Praha, 2014. 147 s. Disertační práce (Ph.D.). Univerzita Karlova. Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra mediálních studií. Vedoucí disertační práce prof. PhDr. Jiří Kraus, DrSc.

KOCHOVÁ, Julie. Z poklidu ke Krymu: mediální obraz Ruska v českých komentářích z let 2013 až 2014. Praha, 2014. 107 s. Bakalářská práce (Bc.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra mediálních studií. Vedoucí diplomové práce Mgr. Tereza Hronová.

Datum / Podpis studenta/ky

.....

TUTO ČÁST VYPLŇUJE PEDAGOG/PEDAGOŽKA:

Doporučení k tématu, struktuře a technice zpracování materiálu:

Konzultováno

Případné doporučení dalších titulů literatury předepsané ke zpracování tématu:

Potvrzuji, že výše uvedené teze jsem s jejich autorem/kou konzultoval(a) a že téma odpovídá mému oborovému zaměření a oblasti odborné práce, kterou na FSV UK vykonávám.

Souhlasím s tím, že budu vedoucí(m) této práce.

Příjmení a jméno pedagožky/pedagoga
pedagožky/pedagoga

.....
Datum / Podpis

TEZE JE NUTNO ODEVZDAT VYTIŠTĚNÉ, PODEPSANÉ A VE DVOU VYHOTOVENÍCH DO TERMÍNU UVEDENÉHO V HARMONOGRAMU PŘÍSLUŠNÉHO AKADEMICKÉHO ROKU, A TO PROSTŘEDNICTVÍM PODATELNY FSV UK. PŘIJATÉ TEZE JE NUTNÉ SI VYZVEDNOUT V SEKRETARIÁTU PŘÍSLUŠNÉ KATEDRY A NECHAT VEVÁZAT DO OBOU VÝTISKU DIPLOMOVÉ PRÁCE.

TEZE SCHVALUJE NA IKSŽ VEDOUcí PŘÍSLUŠNÉ KATEDRY.